

VISSEN

DE AHV: ALS DE NATUUR EN VISSEN JOUW PASSIE IS

SAMEN
MET JOU
ZIJN WIJ
DE AHV

VOOR JE VISPAS en nog veel meer...

RIEN DE WOLF

Papaverweg 43 • 1032KE Amsterdam
tel 020-6361996 • www.riendewolf.nl
Ma t/m Vrij: 9:00 - 17:30
Zat: 9:00 - 17:00

HENGELSPORT MAST

Gentiaanplein 1 • 1031 AR Amsterdam
tel 020-6361101
Ma t/m Vrij: 9:00 - 18:00
Do: gesloten • Zat: 9:00 - 17:00

VERMEULEN DIERENVOEDING

Purmerplein 9 • 1023 BC Amsterdam
tel 020-6360308
www.dierenvoedingvermeulen.nl
Ma t/m Vrij: 9:00 - 17:45 • Zat: 9:00 - 16:45

HENGELSPORT LAGERWEIJ

J.J. Allanstraat 111 • 1551RC Westzaan
tel 075-6280552 • www.lagerweij-hengelsport.nl
Ma: 12:00 - 17:00 • Di t/m Zat: 09:00 - 17:00
Do: koopavond • Zon: 12:00 - 17:00

HENGELSPORT WILLEM

Joh. Huizingalaan 83 • 1065 HW Amsterdam
tel 020-6143498 • www.hengelsportwillem.nl
Ma: gesloten • Di t/m Vrij: 08:00 - 18:00
Zat: 9:00 - 17:00

DIERENPARADIJS IJBURG

Ijburglaan 1307 • 1087 JJ Amsterdam
tel 020-3311179
Ma t/m Vrij: 10:00 - 18:00

DE VERFTENT

Jan Pieter Heijestraat 141 • 1054 MG Amsterdam
tel 020-6128867 • www.glashandelverftent.com
Ma: gesloten • Di t/m Vrij: 09:00 - 18:00
Zat: 09:00 - 17:00

HENGELSPORT 2000

Kruidenhof 10 • 1112 PS Diemen Zuid
tel 020-6948271 • www.hengelsport2000.com
Ma t/m Vrij: 10:00 - 18:00
Zat: 9:00 - 16:30

ANIMAL ATTRACTION

Burg. Fockstraat 53 • 1063 CP Amsterdam
tel 020-4480603 • www.animalattraction.nl
Ma: gesloten • Di t/m Vrij: 11:00 - 18:00
Zat: 10:00 - 17:00

PIET VOGEL HENGELSPORT AMSTERDAM

Oude Haagseweg 47 • 1066 BV Amsterdam
tel 06-36470510
www.hengelsport-amsterdam.nl
Geopend Di t/m Zat

BEZOEKERSCENTRUM A'DAMSE BOS

(alleen kortlopende vergunningen)
Bosbaanweg 5 • 1182 DA Amstelveen
tel 020-5456100 • www.amsterdamsebos.nl
Di t/m Zo: 10:00 - 17:00

VAN TOL DIER XL

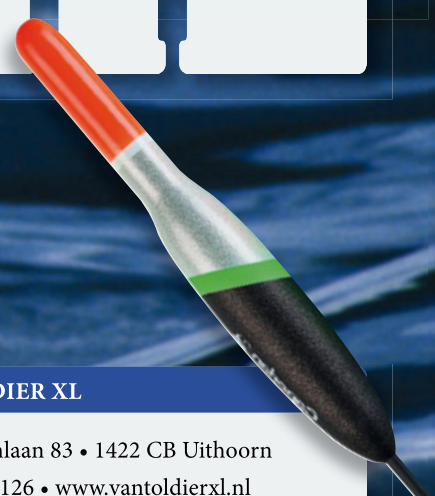
Wiegerbruinlaan 83 • 1422 CB Uithoorn
tel 0297-564126 • www.vantoldierxl.nl
Ma t/m Do: 09:00 - 18:00
Vrij: 09:00 - 20:00 • Zat: 09:00 - 17:00

DISCUS NIEUWKOOP

Kruitberghof 61 • 1104 BC Amsterdam
tel 020-6906268 • www.discus.nl
Ma: 13:00 - 18:00 • Di t/m Vrij: 09:15 - 18:00
Zat: 09:15 - 17:00

SASKIA'S DIERENPALEIS

Dennenlaan 42 • 1161 TD Zwanenburg
tel 06 527 321 20
Di t/m Vrij: 09:00 - 18:00 • Zat: 09:00 - 17:00

Beste allen,

Voor jullie ligt wederom een special edition van Vissen magazine en dat betekent tevens de laatste in 2020.

2020 is een jaar om snel te vergeten, tenminste als je dat zou willen. 2020 is 'wreed' op het roer en, anders zoals wij gewend zijn, niet koersvast; analoog aan een schip, wanneer men veel werk heeft het schip op koers te houden. Tel daarbij op dat de mens een onrustig wezen is, voortdurend onderweg naar een beter bestaan, is regelgeving van bovenaf soms moeilijk te accepteren. Maar daar moeten we het wel mee doen! En wie tegenslagen goed doorstaat, kan immers de volgende beter aan. Dus intrinsieke motivatie m.b.t. ons gedragsverandering is nu echt aan de orde!

In deze editie is een bijdrage van de Dierenambulance opgenomen, een organisatie die geen inleiding behoeft en ook op talloze vrijwilligers steunt. Met een loodvrije sportvisserij, weliswaar pas verplicht in 2027, is een aanvang gemaakt. Sportvisserij Nederland speelt daarin een centrale rol, maar lokaal moeten we daaraan ook ons steentje blijven bijdragen. In staccato noem ik de schitterende bijdragen van onze leden aan dit extra dikke nummer: Een nieuw item in ons blad vormt het interview van Nathalie van den Berg met...? En blijkt zij verder een vissende familie te hebben. Voor wintervissen op voorn moet je echt bij Gijs zijn. Hyppo denkt nog steeds in Aftma 0-2, 2-4 etc!. Andres houdt een visvakantie dichtbij huis, terwijl Felix het in de Pyreneeën doet. Petje af om met al jouw vis-en vakantiespullen met de trein richting het verre zuiden af te reizen! Wist je dat Thijs deel uit maakt van het Corps Diplomatique? Alleen Jacob herkent de echte wedstrijdvisser. Coole zeebaarzen en meerval houden Marcel gezelschap en v.v. Onze bioloog Bart en het aalreservaat zijn elkaars lotgenoten, terwijl Rik zich bezig houdt met (legale) stalking van NZK-trekvissen. Sjoerd zit nog steeds in de knoop en Herman rijgt ons de ene na de andere rigs aaneen. Dennis neemt je op rooftocht mee en Twan 'spiegelt' zich aan een karpersweekend. Ruben geeft antwoord op de slechte vangsten. En dan hebben wij nog onze jongste bestuurslid Daan, die voortreffelijk jeugdwerk doet. Tot slot neemt Juul RTV-NH mee op pad voor zijn hoofdstedelijke visavonturen.

Veel leesplezier en zend jouw belevenissen in de natuur en vissen, gelardeerd met schitterende foto's, naar ahv@ahv.nl
De AHV wenst jullie allen fijne dagen, een goed en gezond

2021. *Fishing is a way of life.*

Jaap Que
(voorzitter)

VOORWOORD

- 3 Voorwoord - Jaap Que
- 4 Een vissende familie - Nathalie van den Berg
- 7 Aalreservaat: Nieuw-West fase 1 - Bart van Itersen
- 8 Een echte wedstrijdvisser - Jacob Starreveld
- 9 Cartoon - Ruben van Aëfst
- 10 De Corona Roofviswedstrijd - Dennis Schmitt
- 13 #V!svrouw - Nathalie van den Berg
- 14 Une Aventure dans les Pyrénées - Felix Sens
- 16 RigTalk - Herman Sentrop
- 18 Dat smaakt naar Meer(val)! - Marcel de Ruijter
- 20 Wintervissen op voorn - Gijs Nederlof
- 22 Bestuursberichten - Jaap Que
- Vissen met RTV-NH
- In Memoriam Hendrik Ekkelboom
- 24 Monitoring Trekvissen dl6 - Rik Beentjes
- 26 De Dierenambulance - Margje de Jong
- 27 Social Media
- Ben ik dat?
- Sale en Adieu Cor
- 28 Vakantie om de hoek - Andres de Rouville
- 31 Vliegvisser, altijd en overal! - Hyppo Wanders
- 34 Mooie driedaagse - Witvisser
- 36 Ambassade van de Noordzee - Thijs de Zeeuw
- 38 Vissen voor Kids - Daan Rijpkema
- 40 Flitsend Zilver - Felix Sens
- 42 Sportvisserij Loodvrij
- 43 Bosbaan 24-uur - Twan Braas
- 44 Coole Zeebaarzen - Marcel de Ruijter
- 46 Knopenpraat - Sjoerd Schrasen
- 47 Colofon
- 47 Haken en Ogen - Andres de Rouville

XX
XX 3
XX

INHOUD

Het schrijven voor dit mooie V!SSEN Magazine is iets wat ik mét liefde en uit liefde voor de hengelsport doe. Maar ook liefde voor Amsterdam, ik ben zo onwijs trots om bij deze mooie vereniging te horen. Heel erg bewust kies ik ervoor om vooral ervaring en gevoel met jullie te delen. Technische praat laat ik meestal achterwege: ik besef dat daar al genoeg vis-gerelateerde artikelen over gaan en hou het behoorlijk dicht bij mijzelf dus. Persoonlijk omdat ik denk dat, omdat we dezelfde hobby delen, het stuk 'Herkenning' een heus feestje kan zijn.

TEKST & FOTOGRAFIE NATHALIE VAN DEN BERG

EEN VISSSENDE FAMILIE

Toen ik aan dit stuk begon besepte ik dat het alweer voor het laatste Magazine van 2020 was. Wat een jaar. Lieve mensen, wat een jaar... Niemand had met de Nieuwjaarsborrels ooit kunnen bedenken dat het zó zou gaan lopen. De komst van Corona brengt een hoop ellende en verdriet. Een hoop beperkingen en zelfs verboden. Maar het brengt ook een verlangen naar ontsnappen en vrij te mogen zijn. En dat vonden velen in onze hobby: Vissen. Massaal gingen we naar de waterkant. Persoonlijk voelde ik me zo'n bofbips, dat het vissen in ieder geval gewoon nog kon en mocht. En dat, ondanks al die shit, ik daar alsnog mijn koppie mee leeg kon maken! Jullie ook, denk ik zo. De band met vrienden en vooral ook met mijn familie werd nog sterker: Juist omdat we elkaar ook een tijdje niet mochten zien, niet mochten knuffelen, vreselijk vond ik het! Want als iemand een knuffelkont is dan ben

ik het. En als iemand close is met familie dan ben ik het. Mijn familie, oké, ik ben misschien niet helemaal objectief, is namelijk de leukste en de liefste familie! Lief, Leuk en heel erg Vissig.

DAT ZIJN WIJ

Het is wat het is. Wij zijn Vissig! Ik kan het me niet anders herinneren. Werkelijk al mijn hele leven is 'de Visserij' daar. En geloof me, vroeger vond ik dat nog weleens irritant. Dan wilde ik thuis lekker in bad gaan maar dan moest ik eerst die 30 supersnelle voortjes eruit scheppen. Pa lachen natuurlijk. Mijn zin om in bad te gaan was acuut pleite. Aan de andere kant vond ik het ook heel stoer en kwamen er vaak klasgenootjes mee naar ons huis om diezelfde visjes te bewonderen tijdens een schoolpauze. 's Avonds lag de lange eettafel vaak bezaaid met kraaltjes

en haakjes. Als ik dan naar bed ging dan was m'n vader nog steeds bezig met onderlijnen knopen of hij was lood aan het gieten, begeleid door de muziek van Otis Redding, The Rolling Stones en Solomon Burke op de achtergrond. Of wanneer ik terugkwam van een vriendinnetje, dan waren mijn ouders zomaar 'verdwenen'! Ja hallo, toen hadden we nog geen mobiele telefoon hè, dus ik was terecht ongerust toch? Gelukkig kwamen ze altijd 'gewoon' weer ergens midden in de nacht thuis. Als ik dan 's morgens uit mijn bed kwam trof ik het halve strand aan in de gang. Aha! Ze waren dus gewoon gaan strandvissen. Waar maakte ik me eigenlijk ook druk om!

In onze koelkast lag altijd wel een bak met pieren of zagers, die elke dag keurig een nieuw, droog krantje kregen.

ren, in hun warme bed te kunnen kruipen. Als er een vriendinnetje bij me bleef slapen (of een vriendje), was het voor hun serieus echt een héle maffe gewaarwording, waggelend binnenkomen en dan tegen mijn ouders aanlopen die met slaperige ogen aan de dampende koffie zaten. Uhu, Goedemorgen!

Het was vaak de Bosbaan óf het strand. Ze hadden in de weekenden hun wedstrijden, dan zaten ze vaak op zee of deden vanaf het strand een wedstrijd. Doordeweeks, na hun werk, richting de Bosbaan. De Bosbaan was, vanaf mijn ouderlijk huis, een kleine 10 minuutjes met de auto. Soort van achtertuin!

Een bak met wormen en/of maden. Standaard voorradig in Huize Van den Berg.

HEE AMSTERDAM!

Onze etagewoning in de Amsterdamse Rivierenbuurt was met regelmaat het kloppend hart, en hét vergaderpunt van hun Zeevisvereniging Seagull. In januari was het helemaal een drukte van belang, want dan was de jaarlijkse prijsuitreiking van de competitie van het voorgaande jaar. Wat een feest was dat! Ons hele huis stond vól met schalen met gevulde eitjes (afblijven Nathalie, afblijven!), salades, stokbrood en ander lekkers. Ik mocht met m'n moeder mee naar de Makro om cadeaus te halen voor de tombola, wat vond ik dat gezellig!

In mijn puberteit ging ik flink stappen (hallo Leidseplein!) en dan kwam ik heeeeeeel vroeg op zondagochtend thuis, een uurtje of 05:00/05:30.... dan waren m'n ouders dus nét opgestaan om te gaan vissen. Dat was nog weleens pit-tig! Ik helemaal proberen nuchter te doen enzo hahaha. Ik vond het daarentegen zo heerlijk om, zodra ze weg wa-

DE BOSBAAN

Die Bosbaan... ik heb daar prachtige herinneringen aan. Echt. Goud! Vroeger had je daar, langs de zijkant, nog een héél grote tribune, met een restaurant eronder. Wat heb ik daar heerlijk gespeeld! Trappen op en trappen af, m'n vader en moeder verderop langs het water. Meestal bleef ik bij m'n ouders, ging konijnen zoeken in het bos of ging helemaal bovenaan op de tribune zitten, uitkijkend op - voor mijn gevoel - de hele wereld. Als het erg lekker weer was ging ik ook wel het water in, lekker zwemmen! Dit moest ik natuurlijk wel ver weg van mijn ouders doen, anders verjaagde ik de vissen enzo. De Bosbaan was altijd avontuur, we vingen er ook altijd zoveel vis! Dikke palingen, gigakarpers, snoekbaars, echt, het leek wel alsof de hele wereld daar zwom. Wat ik me ook goed kan herinneren is dat ik het daar altijd zo gezellig vond. M'n oma kwam langs op haar fietsje, vrienden van mijn ouders: Iedereen wist dat we daar in de avonden te vinden waren.

En het strand? Net zo hard: Altijd feest, altijd vrij, altijd blij,

Inzet geheel links: Jong geleerd. Midden: Van generatie op generatie. Rechts: Dit is Goud!

altijd samen en altijd met visserij bezig. Of er stonden hengels in de steunen of we gingen met de hele familie garnalen scheppen. Tantes, ooms, nichtjes en neefjes waren erbij. Emmers vol op het strand. De ouderen gingen met de duwnetten de zee in en wij, de jonkies, mochten sorteren. We hadden altijd zoveel bekijks. Vervolgens werden bij ons huisje in Bakkum alle garnaaltjes gekookt. De kranten werden op tafel uitgevouwen en pellen maar! Gouden momenten. Dankzij de hobby, de visserij van mijn ouders heb ik een heerlijke jeugd gehad. Ik was heel veel buiten, in de natuur, met een gevoel van vrijheid

Garnalenfeestje! én een gevoel van saamhorigheid. Dankzij de visserij van mijn ouders hadden wij met verjaardagen en familiediners altijd heerlijke vis op ons bord. Er werd ook altijd veel uitgedeeld: Onze kennissen konden meegenieten. Ik schrijf nu in de verleden tijd maar eigenlijk gebeurt dit nog steeds hoor! Mijn ouders vissen, vangen én delen nog steeds!

TRADITIE DOORGEVEN

Het kan toch ook niet anders dan, dat ik zelf dus ook ben gaan vissen? Zoet, zout, slootjes of buitenlandse zeeën, maakt me niet uit. Ook ik heb een groot garnalenduwnet en mijn dochters hebben allebei de kleinere versie ervan. Ook wij gaan samen op avontuur! Waar ik het in mijn puberteit weleens irritant kon vinden, realiseer ik me nu hoe onwijs leuk en bijzonder het juist was. Ik merk dat ik de traditie zelf ook heel erg graag wil doorgeven. Ik wil dat mijn dochters dezelfde vrijheid ervaren. De zelfredzaamheid mee krijgen én het creatieve. Vergeet niet dat juist deze generatie behoefte heeft aan een manier om even helemaal te ontspannen en het koppie leeg te maken. We denken dat wij het druk hebben, maar de volgende generatie moet nog veel méér, er wordt zoveel van ze verwacht: Van school, van werk, van social media, van vrienden, etc. etc. Dus om mijn dochters te leren genieten,

te 'ontsnappen' langs de waterkant... het voelt bijna als zoiets als dat ik ze verplicht ben om dit mee te geven!

Nóg een reden waarom onze Vissigheid blijft bestaan: Ze willen alleen nog maar de kibbeling en gebakken slibtongetjes van opa en oma. En terecht, want dat is me toch een partij lekker! Maar het mag natuurlijk niet zo zijn dat dat gerecht bij hen stopt. Alle familierecepten zijn makkelijk op te schrijven maar het smaakt alleen maar nét zo lekker als 'die van opa en oma', als het ook je eigen gevangen vis is... En gezonder kunnen ze het niet krijgen, vers uit de zee! Trouwens, kinderen eten hun Hollandse garnaaltjes ook een stuk rustiger op als ze weten hoe onwijs hard en lang je moet werken voordat je een boterhammetje belegd hebt met die kleine, heerlijke rakkers.

Over een paar weken gaan we op zondag met het gezin vanuit Neeltje Jans zeevissen op een bootje vol met alleen maar dierbaren! Hoe bijzonder is dat! En absoluut hoor, dan is 2020 inderdaad echt een heel stom jaar geweest.

OH EN LIEVERDS, ZÓ MAAK JE DIE GEBAKKEN TONGETJES VAN OPA & OMA VAN DEN BERG:

- *Kruid de tongen met zout en peper naar smaak.*
- *Bestrooi ze vervolgens met paneermeel. Niet teveel natuurlijk he, gewoon een beetje.*
- *Laat de tongen even een kwartiertje zo liggen, zodat ze op kamertemperatuur komen en de paneermeel er goed aan vast blijft plakken.*
- *Leg een flinke klont roomboter (echt belangrijk, neem roomboter!) in de hete koekenpan en als de boter bruin wordt leg je de tongen erin. Beetje schudden met de pan af en toe. Bak ze aan beide kantjes een kleine 4 minuten en klaar!*
- *Snijdt een citroen in plakjes, serveer dat erbij op het bord. Wat verse citroensap is heerlijk over je tongetje.*

Waarin we amper wat mochten en er ging een heleboel niet door. Het was echt heel vervelend, verdrietig en teleurstellend (en nog steeds) maar ergens toch ook weer niet... want we hebben onze hobby. En we maken onze koppies leeg. We genieten van buiten. Zijn met elkaar. Laten we kijken naar wat we wél hebben. En laten we daar heel erg zuinig op zijn. Bofbipsen toch?

Lieve leden van de Amsterdamse, geniet, beleef en koester.

Met glasaal en pootaal wordt de zeer jonge aal bedoeld, zeg maar kleiner dan 15 cm. Deze exemplaren hebben de trekdrang om op zoek te gaan naar het meest optimale opgroei-

AAALRESERVAAT NIEUW-WEST: FASE 1 AMSTERDAM

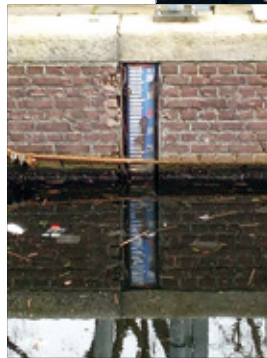
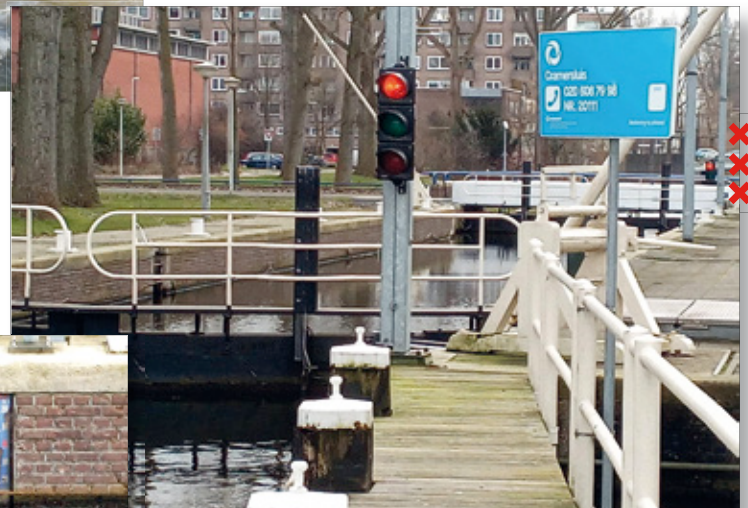

Ons idee voor een aalreservaat is goed ontvangen, dat mag duidelijk zijn! Zowel de Gemeente Amsterdam als Waternet én RAVON hebben zich achter ons initiatief geschaard en samen gaan we beginnen aan fase 1 van dit project. Kort gezegd gaan we onderzoek doen naar het aanbod van glasaal en pootaal bij de drie verschillende sluizen rondom het beoogde aalreservaat.

gebied dat zij kunnen bereiken. Helaas komen ze vaak niet verder dan het boezemwater, in feite alles dat een peil van circa -40cm NAP kent. De grotere maten aal verblijven meer plaatsgebonden of vertonen in ieder geval een stuk minder trekdrang. Totdat ze schier worden natuurlijk, dan willen ze graag weer via dezelfde route terug naar zee zwemmen.

Maar goed, eerst fase 1, het aanbod. De migratie van glasaal vindt plaats in het voorjaar, het hoogtepunt (voor zover daar nog sprake van is...) ligt vaak in mei, soms al in april. Duidelijk zal zijn dat het onderzoek rond deze maanden zal plaatsvinden. Het ligt in de bedoeling om bij alle drie de sluizen met behulp van zogenaamde aalcollectoren het aanbod van glas- en pootaal te meten. Een zeer spannende bezigheid omdat de resultaten hiervan bepalend zullen zijn voor een 'stop or go' ten aanzien van het beoogde aalreservaat.

De vraag voor de gemiddelde sportvisser is natuurlijk hoe spannend dit is. Want ja, er is een meeneemverbod op aal, dus wat moeten we als sportvisser nu met die aal? Weinig, niets misschien zelfs wel, want we mogen er niet op vissen, zeker niet in een aalreservaat. Toch is er indirect wel degelijk een belang, want de aal heeft een essentiële plaats in

*Foto geheel boven: Media belangstelling voor het gebruik van de aalcollector.
Midden: Tot hier en niet verder, tenzij je de sluiswachter kunt bellen*

het ecosysteem. Als predator onder het niveau van snoek en snoekbaars kan de aal zijn eigen rol spelen. Kuitrover wordt wel geroepen. En dat is zeker een belangrijke rol, die nu wellicht een beetje opgevuld wordt door de zwartbekgrondel. Een nieuwkomer die zich massaal verspreid heeft in dit gebied. En ja, die kan wel wat concurrentie gebruiken, of beter gezegd, predatie! Want habitatkeuze van aal en zwartbekgrondel komen behoorlijk overeen. Dus ja, al mogen we niet op die aal vissen, de visstand zelf zal er beter van worden en dát komt de sportvissers in Nieuw-West wel weer ten goede!

Het gaat tegenwoordig ook in de hengelsport soms om groot geld. De wedstrijdprizen liegen er niet om, en velen wagen zich dan ook naar voren in de steeds zwaarder bezette wedstrijdsport. De tijd is niet ver dat we ook in deze sport het fenomeen van koopbare kampioenen en transfersommen zullen gaan meemaken, met alle rariteiten die we uit de andere commerciële sporten zo goed kennen. En zoals dat gaat trekt het grote geld rare snijbonen aan.

TEKST JACOB STARREVELD

EEN ECHTE WEDSTRIJD VISSER

N neem nu het verhaal dat ik onlangs hoorde over Bas-Jan, die al een paar jaar zijn best deed van de onderste sport van de ladder op te klimmen, op weg naar de grote kampioenschappen. Bas-Jan, zo vertelde men mij, had werkelijk alles voor zijn doel over. Hij was niet weg te slaan van de hengelsportmanifestaties, de beurzen, de tentoonstellingen en de openingen. Hij hield de vakbladen en boeken fanatiek bij en bezocht alle mogelijke spreekbeurten en demonstraties van de vooraanstaande broeders in Petrus. Hij stak er al zijn geld en vrije tijd in. Maar ja, je komt er niet alleen met passief lezen, luisteren en op belangrijke bijeenkomsten vooraan te gaan staan. Zeker, mits strategisch en tactisch goed opgezet (bezoek je de goede recepties, loop je de beurzen af, naast wie sta je, klap je op het juiste moment, geef je de goede mensen een hand etc.) helpt dat je sportieve carrière absoluut een flink eind vooruit. Maar gelukkig moet je toch ook laten zien dat je ook zélf het handwerk van het gewone partijtje vissen beheerst. En, eerlijk is eerlijk, ook dat oefende Bas-Jan met buitengewone hardnekkigheid en volharding. Geen moeite was hem teveel om de wedstrijd waaraan hij meedeed op zijn naam te schrijven. Hij bereidde zich minutieus voor, verkende vooraf het viswater grondig, besteedde uiterste zorg aan zijn voer en aas en, ja, ook zijn eigen conditie hield hij op de sportschool goed op peil. Zo klom Bas-Jan van de onderste sport tree voor tree omhoog, op weg naar de top. Althans, dat dacht hij zelf, en zo dachten ook de anderen die hem bezig zagen. Maar er kwam een kink in de kabel van zijn loopbaan. Een beetje dramatische kink.

BAS-JAN'S WEDSTRIJD STRATEGIE

Het begon allemaal met een vervelende gebeurtenis aan de Damerse Vaart, waar de visclub uit het naburige stadje een wedstrijd had uitgeschreven voor de vaste stok. Bas-Jan had een aardige plaats geloot op een plek waar hij zijn vlondertje goed schrap kon zetten tussen de stenen van de oeverbescherming. Hij installeerde zich met zorg en gewoontegetrouw kuierde hij regelmatig langs de oever en hield dan even achter zijn collega's stil. Op het eerste gezicht leek daar geen kwaad in te zitten. Maar wie Bas-Jan wat beter kende, en vele van zijn collega's deden dat, wist dat hij scherp toekeek of hij zijn visvrienden kon betrappen op een onregelmatigheid. Dat paste in zijn strategie. Elke uitgeschakelde sportvriend is een concurrent minder, nietwaar. De kleinste onregelmatigheid nam hij waar en meldde hij aan de controleurs. En daar was hij niet kinderachtig in; hij zag werkelijk alles en er gingen geruchten dat hij ook wel eens iets zag wat in het geheel niet had plaatsgevonden. Zo 'betrapte' hij regelmatig collega's op niet toegestaan voer of te vaak voeren, of ook hinderen van anderen, van plaats wisselen, van dat soort dingen. Zo ontregelde hij, zo zeggen althans deze kwaadsprekers, menige wedstrijd. Vrienden, jullie begrijpen dat Bas-Jan een graag geziene gast aan ons wedstrijdwater was ...

SABOTAGE?

Terug nu naar de Damerse Vaart. Vandaag ging het Bas-Jan vissend zo voor de wind dat hij niet veel behoefte had aan zijn inspectietoetjes langs het parcours. Maar waar hij niet op rekende, nu was het de beurt aan de anderen ... Of er nu sabotage in het spel was toen hij even was gaan wateren, of een onzorgvuldigheidje van Bas-Jan zelf bij het opzetten, feit is dat een van de poten van zijn vlondertje bij het weer gaan zitten scheef zakte. Zo scheef dat Bas-Jan met een vaartje op het water afgleed en met een krachtige plons met viskist en al in de vaart verdween. Elke visser, die zo'n vervelend ongeluk zal overkomen, wordt - natuurlijk met het nodige gegniffel wel of niet achter de hand - voluit geholpen. En ook Bas-Jan kreeg een helpende stok toegestoken om eruit te klauteren. En ook zijn kist kwam weer op de kant. Maar toen hij, drijfmat en met het kroos bij wijze van spreken nog in het haar, de wedstrijd wilde voortzetten, kreeg hij de volle laag. Nee, zo vonden zijn collega's, door zijn onhandige gedrag had hij hun kansen op een behoorlijke vangst flink verkleind. Twee van hen hadden een duidelijke aanbeet zien verdwijnen en de visplek van zijn naaste collega's was nu zeker voor een half uur verpest. Om het verhaal kort te maken, Bas-Jan werd gediskwalificeerd. Dat was hem nog nooit eerder overkomen en briesend verliet hij de oever van de Damerse Vaart. Maar zijn ongeluk was nog niet voorbij.

OUD-HOLLANDSE SCHOOLJONGENSTRUC

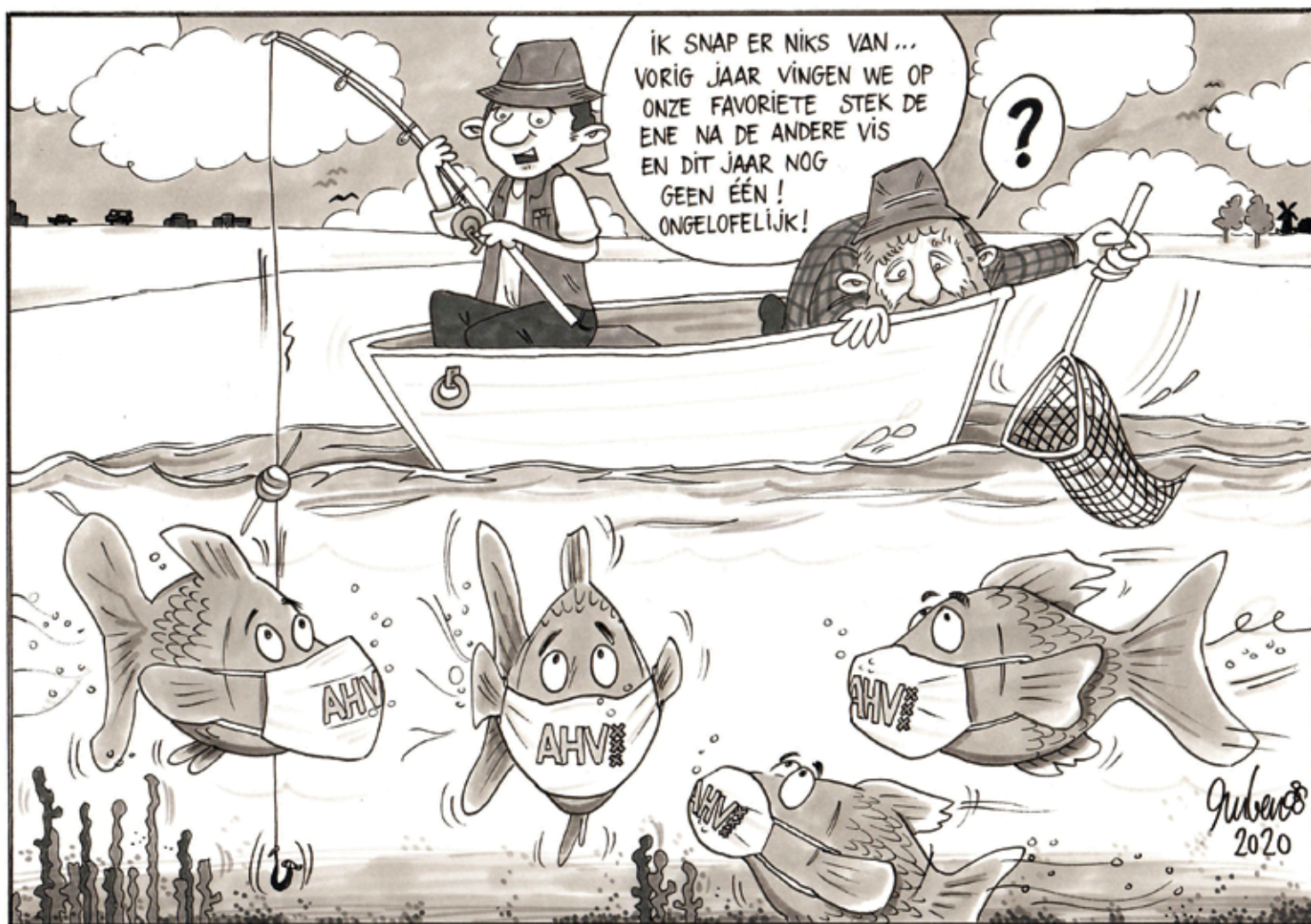
Twee weken later was Bas-Jan opnieuw te vinden bij een belangrijk concours. Geloof het of niet vrienden, het is mij verteld door een vertrouwd persoon, opnieuw duikelde Bas-Jan de plomp in. Dit keer was echter niet zijn vlondertje de oorzaak van de teloorgang, hij had zich nu immers verzekerd van een stand als een huis. Nee, dit keer was het op zijn bekende inspectie-rondje goed fout gegaan. Hij was naast een collega gaan staan en had aanmerkingen gemaakt op diens methode van voeren. Deze discussie, die wat hoog opliep, werd aangehoord door een buurman-vismaat die met een knipoo van zijn vlondertje opstond en zich achter Bas-Jan bukte. De door Bas-Jan aangesproken visser stond, na een wenk van zijn gebukte maat, plotseling op en boog zijn oor dicht naar het hoofd van Bas-Jan. Deze week terug en - helaas, hij verloor zijn evenwicht en viel - onder stevige controle van de handen van de beide mannen- ruggelings over de achter hem gebukte man het water in. Een oud-Hollandse schooljongenstruc werkte hier dus feilloos. En natuurlijk in het geheel niet goed te praten ...

EINDE CARRIÈRE

De beide vismatten haalden daarna vanzelfsprekend de arme Bas-Jan met gezwinde spoed weer uit het sop en deden hun best hem weer wat op te monteren. Later heeft de door Bas-Jan bekritiseerde visser verklaard dat hij alleen was opgestaan om Bas-Jan wat beter te kunnen verstaan en dat deze daardoor - om voor hem onbegrijpelijke redenen - geschrokken was en helaas op het verkeerde punt - een stapje achteruit had gedaan, terwijl zijn vismaat ongelukkigerwijze net op dat moment een haakje aan het zoeken was ... Natuurlijk hadden ze Bas-Jan nog wel proberen op te vangen, maar dat was maar gedeeltelijk gelukt. Gelukkig net genoeg om een echt ongeluk te voorkomen, daar moest Bas-Jan toch nog wel dankbaar voor zijn... Daarna, zo gaat het verhaal, is van de zo pijsnel opklimmende en krachtig gemotiveerde wedstrijdvisser Bas-Jan niet veel meer vernomen ...

(voor meer visverhalen van Jacob Starreveld, lees: "Een loos vissertje en 50 andere verhalen van de waterkant", uitgeverij Aspect, Soesterberg)

de CORONA ROOFVIS WEDSTRIJD

Waarom de thuisblijvers
ongelijk kregen.

TEKST & FOTOGRAFIE DENNIS SCHMITT

Optimale concentratie en scherp blijven!

10

ROOFVIS

De titel van de op 6 september jl. gehouden roofviswedstrijd zal geen vraagtekens bij de lezers oproepen. In het voorjaar van 2020 kreeg de wereld te maken met het Covid19 virus, ook wel Corona genoemd. Het begon in maart met zoveel mogelijk thuis werken. Een verbod op bijeenkomsten van meer dan honderd mensen. Nederland ging steeds een stukje verder op slot. Scholen en kroegen moesten dicht, samen boodschappen doen is uit den boze en wie geen anderhalve meter afstand houdt, kon een boete verwachten. Men keek er eerst laconiek tegen aan.

Totdat het 2 maanden later ernstige vormen aannam door toename van het aantal sterfgevallen. Waardoor men wakker geschud werd: we hadden te maken met een pandemie!

Na een turbulente zomer, waarin ook nog temperatuurrecords werden gebroken, zocht de AHV Roofviscommissie, ondanks de strengere maatregelen, naar mogelijkheden om een viswedstrijd te organiseren. Want er bleek behoefte te zijn om aan een viswedstrijd deel te nemen. Enkele deelnemers, die vaker aan de roofviswedstrijden deelnamen, lieten dat meermalen blijken aan de Roofviscommissie. Natuurlijk wilde de Roofviscommissie weer aan de slag! Graag zelfs.

Echter, hoe kun je een viswedstrijd organiseren als het door de overheid verboden is? In een tijd waarin alles om het Corona-virus draait. Een virus dat ons, de sportvissers in het bijzonder, op alle fronten heeft geraakt. Ten tijde van het schrijven van dit verslag heeft het virus, vlak na de zomervakantie, de kop weer opgestoken. Waardoor veiligheidsmaatregelen verder aangescherpt werden. Ge-

lukkig kon de Roofviscommissie, na weloverwogen beslissingen, en op basis van de RIVM-maatregelen voor buitensporten, op 6 september 2020 een roofviswedstrijd organiseren. Tijdens de voorbereidingen liep dat niet van een leien dakje. Voorheen werden de roofviswedstrijden voornamelijk op de Nieuwe Meer gehouden. Dit jaar, alsof de Corona-duvel ermee speelde, stuitte de Roofviscommissie op een aantal obstakels die een viswedstrijd op de Nieuwe Meer onmogelijk maakte. Er moest uitgeweken worden naar een ander parcours. En dan besef je ineens dat het visrijke Amsterdam onvoldoende locaties heeft om bijvoorbeeld 15 tot 20 visboten te kunnen traileren. Nog afgezien

van een (overdekte) ruimte waar je conform RIVM-maatregelen 1,5 meter van elkaar kunt staan. Dat werd voor de Roofviscommissie een uitdaging. Om de deelnemers en AHV leden tegemoet te komen moest een creatieve oplossing gevonden worden. Na veel inspanningen en goede gesprekken te hebben gevoerd met de havenbeheerder van Watersport Vereniging Sloterplas kon de Roofviscommissie de knoop doorhakken: de wedstrijd wordt op de Sloterplas gehouden. Dus ook trailers en op de trailerhelling in de haven. Zelfs de auto's met trailers konden op het terrein geparkeerd worden. Het clubhuis van de AHV, pal naast de haven, diende als verzamelplaats om de deelnemers op gepaste afstand te woord te staan m.b.t. de wedstrijdreglementen en aanvullende informatie. Na de wedstrijd konden de deelnemers, in een grote speciaal daarvoor

viscommissie om alle deelnemers nadrukkelijk te wijzen op de veiligheidsmaatregelen. Nog voor aanvang van de wedstrijd kregen alle deelnemers een AHV mondkapje. En stonden de koppels op gepaste afstand van elkaar tijdens het voorwoord van commissielid Herman Sentrop. Dit keer heeft hij, naast de gebruikelijke toelichting op het wedstrijdreglement, extra nadruk gelegd op het feit dat de Roofviscommissie een viswedstrijd mag organiseren terwijl de meeste buitensporten voorlopig niet mogen plaatsvinden. Sportvissen, met name vanuit boten op open water, mag als veilig beschouwd worden.

VOORTREFFELIJK WEER, MAAR...

Na een kop koffie en de toespraak van Herman toogden de deelnemers naar hun boten om klaar te liggen voor het startschot vanaf de controleboot. Rond de klok van 9.00 uur galmden de sloopshoorn zeer luid en alle deelnemers kozen positie op de Sloterplas. Op de Sloterplas? Daar werd de laatste jaren toch matig gevangen? Inderdaad, die geruchten deden de ronde. Dat was de reden dat er minder hengeldruk was dan voorheen. Er worden diverse theorieën bedacht waarom er minder roofvis wordt gevangen. O.a. omdat het water te helder geworden is. Misschien zit daar een kern van waarheid in. Reden te meer om de deelnemers op de Sloterplas, als alternatief voor de Nieuwe Meer, te laten zien hoe ervaren en kundig zij zijn. Laat maar zien of die Sloterplas werkelijk leeggevisd of visloos is. En als wedstrijdvisser trek je alles uit de kast. Er werd getrold, gevertikaald en gecast. Met een algemeen roofviswedstrijd moet men snoek, snoekbaars en baars vangen om

opgezette tent, de broodjes warme bal en drankjes nuttigen tijdens de prijsuitreiking. Gelukkig verbleven de deelnemers in de buitenlucht want het weer was ons gunstig gezind!

VEILIGHEID BOVEN ALLES

Hoe verliep de wedstrijd? Zoals eerder vermeld kreeg de Roofviscommissie veel vragen over de viswedstrijden. Gaat het wel of gaat het niet door? Vooral toen de Roofviscommissie noodgedwongen de eerste editie, die meestal na de opening van het roofvisseizoen gehouden wordt, moest annuleren. Des te groter was de blijdschap toen groen licht werd gegeven voor een roofviswedstrijd. En het moge duidelijk zijn dat de AHV er alles aan gelegen is dat de RIVM-maatregelen door de medewerkers en leden worden nageleefd. Daarom was het de plicht van de Roof-

in de prijzen te vallen. De deelnemers hebben het geweten! Vanuit de controleboot van Kees Wiggers werden de deelnemers op afstand gadeslagen. Niet zozeer op het niet naleven van het wedstrijdreglement, maar op de kromme hengels. Die helaas niet aan de lopende band krom stonden. Ondanks het voortreffelijke weer bleven de vangstmeldingen, zoals we voorheen al veel beter hebben meegemaakt, uit. Dat verbaasde niemand. Men wist van tevoren dat het een taaie dag kon worden. Niettemin was de stemming voor, tijdens en na de wedstrijd opperbst. Er hing een sfeertje die je als volgt kunt omschrijven: "Beter meedoen dan thuisblijven!". Met die instelling is je visdag, ook tijdens een viswedstrijd, voor de helft geslaagd. En dat hebben de deelnemers naderhand op o.a. social media laten weten. Zij prezen de organisatie van de wedstrijd en waren bereid weer deel te nemen aan de eerstvolgende

Team Marien Derksen en Mario Koning met de prijs voor de grootste snoek.

De grootste snoek, met 98 cm, werd gevangen door team Marien Derksen - Mario Koning. De grootste baars, met 31 cm, werd door team Kees Groot - Martin Tromp binnenboord gehaald.

Al met al een viswedstrijd met minder vangstresultaten dan we gewend zijn. Ondanks de omstandigheden konden de Roofviscommissie en de deelnemers terugkijken op een geslaagde wedstrijd. Behalve de prijswinnaars ging iedereen naar huis met een hengelsportartikel welke door de sponsors werden gedoneerd. Voor de uitgebreide prijzentafel dankt de Roofviscommissie de medewerking van Hengelsport Rien de Wolf, Hengelsport 2000, Hengelsport Amsterdam, Hengelsport Willem en Juul Steyn.

VIS VERSTANDIG, VIS VOORZICHTIG

Tot slot, een viswedstrijd organiseren in de huidige onze-

Team Kees Groot en Martin Tromp vingen de grootste baars.

De grootste van de dag.

SNOEKBAARS VERSPEELD

En hoe was dan de uitslag, ondanks de tegenvallende vangsten? Laten we beginnen met de hamvraag: is er snoekbaars gevangen? Want die vraag stelt iedereen omdat de Sloterplas ooit bekend stond als één van de beste snoekbaarswateren in Amsterdam. Dat het de laatste jaren achteruit ging, met als oorzaak de eerder gesuggereerde theorie, hield de hard core snoekbaarsvissers er niet van om toch aan de wedstrijd deel te nemen. En niemand was achteraf verbaasd, wel teleurgesteld, dat er niet één snoekbaars werd gevangen! Helaas werd een mooi exemplaar door team René Teunisse – O'Neil Craig vlak bij de boot verspeeld. Jammer!

Uiteindelijk konden een paar snoeken en een aantal baarsen op de scorelijsten genoteerd worden.

kere tijden is geen eenvoud. Men moet rekening houden met een pandemie en de gevolgen ervan op de maatschappij. Het sociale leven raakte ontwricht en de vraag is voor hoelang? De voorgeschreven veiligheidsmaatregelen hakken er behoorlijk in. Vooralnog zijn niet alle buitensporten een Corona-veilige activiteit. De sportvisserij wordt gelukkig als een veilige buitensport geaccepteerd. Daarom hoopt de AHV dat haar leden de RIVM-maatregelen, zolang die van kracht zijn, zullen naleven. De roofviswedstrijd op de Sloterplas heeft bewezen dat een evenement in de buitenlucht, mits de maatregelen van de overheid correct nageleefd worden, mogelijk is. Vis daarom met verstand, wees voorzichtig en blijf gezond!

Visvrouw Nathalie van den Berg laat in deze column telkens een Visvrouw aan het woord om erachter te komen wat deze dames beweegt om met een hengeltje aan de waterkant te vissen. In deze editie de aftrap.

#VISVROUW

Nathalie: Wie ben jij en waar kom je vandaan?

"Mijn naam is Renée Prommenschenkel. Ik ben geboren in Amsterdam, op 5 minuten lopen van de prachtige Slotterplas, maar nu woonachtig in het mooie 'de Kwakel'. Lekker aan het water dus ik kan altijd vissen!"

Mogen we je leeftijd weten?

"Jazeker, mijn leeftijd is 42 jaar."

Hoe ben je een visvrouw geworden?

"Dat is een lastige! Ik weet eigenlijk niet beter dan dat ik altijd gevist heb. Vroeger met mijn papa altijd in ons bootje op de Slotterplas achter de karpers aan. In het weekend standaard met alle nichtjes en neefjes de slootjes van Spaarnwoude afstruinen met een korst brood op die slurpende karpers. Verder gingen we ook vaak 'even uitwaaien' op de pier of de sluizen van IJmuiden (eigenlijk gewoon heerlijk met papa vissen)."

Dus hoe lang vis je al?

"Ik vis echt al zo lang als ik kan heugen! Zat nog op de lagere school toen ik al met mijn broer op de hoge kademuur bij de Slotterplas op snoekbaars en baars ging vissen. Dus ik denk ruim 35 jaar!"

Waar vis je nu op?

"Karper vissen heeft nog steeds mijn voorkeur. Maar dan wel struinend: met een lichte hengel, halfje ongesneden wit en zo min mogelijk spullen. Als ik met mijn man en jongste dochter ga vissen dan vissen we vaak op de pier of op het strand, machtig mooi vindt mijn jongste dochter het. Zout water, echt liefde voor het zoute heeft ze. Al hebben we dit jaar op het NZK zitten vissen en dat is met jonge kinderen wel makkelijker dan op het strand, waar je écht goed op haar moet letten omdat we juist bij muilen en zwinnen vissen."

Heb je ook nog een Bucket Fish? (= ultieme vis die op je bucketlist staat)

"Oh ja die heb ik zeker... Meerdere zelfs maar laat ik beginnen met een heilbot. Die moet en zal ik zeer binnenkort vangen!"

Hoelang ben jij al lid van de AHV?

"Ondanks dat ik al ruim 20 jaar niet meer woonachtig ben in Amsterdam, ben ik nog steeds lid. Maar ik begon rond een jaar of 7 à 8. Met een jeugd lidmaatschap! Kostte volgens mij toen 1 gulden, maar kan me vergissen. Jeetje, wat was ik trots toen mijn eigen visvergunning!"

Ken je nog meer vissende vrouwen?

"Jazeker ken ik meer vissende vrouwen! Ik ken jou al vanaf mijn 16e ofzo, alleen wist ik niet dat je viste haha. We leerden elkaar in het Amsterdamse uitgaansleven kennen. Ik ging dan stappen om vervolgens weer bij mijn pa aan de Slotterplas aan te schuiven, die op mijn tentje en hengels paste! En mijn jongste dochter is erg fanatiek dus daar vis ik graag mee. Zij is een mini-supervisvrouw!"

Voor de rest ken ik veel vissende vrouwen via Social Media."

Wat doet vissen met jou?

"Vissen geeft me een bepaald soort rust en toch ook weer mega veel adrenaline. Gewoon echt alles vergeten en genieten. Van de omgeving, de natuur, het gezelschap. Mijn man en ik vissen vaak samen met onze jongste dochter en vaak gaat mijn broer ook mee. Die vist, net als ik, ook al zijn hele leven. Het gaat niet eens echt om het vangen maar blanken is natuurlijk nooit leuk. Het gaat gewoon om het gevoel van vrijheid!"

Wil je zelf nog iets kwijt aan onze lezers?

"Ik kan alleen maar hopen dat er steeds meer vrouwen -en daardoor hoopelijk ook kinderen- gaan vissen. Iedereen is tegenwoordig zo aan het rennen en vliegen. Als je deze hobby samen kan beoefenen komen er vaak ook mooie gesprekken uit.

En voor de rest hoop ik dat mannen eens anders tegen de vissende vrouw aan gaat kijken: We zijn gewoon visser, geen man of vrouw, we hebben een gezamenlijke hobby/passie."

Ben je zelf een VISVROUW en lijkt het je leuk om in onze Magazine te komen? Stuur dan een mailtje met je naam én een vissende foto van jezelf en wie weet neemt Nathalie van den Berg contact met je op en sta je in de volgende editie! Mailen doe je naar: ahv@ahv.nl Met als onderwerp: #Visvrouw!

TEKST & FOTOGRAFIE FÉLIX SENS

UNE AVENTURE DANS LES PYRÉNÉES

*Een prachtig
getekende forel liet
zich bedotten door
een klein plugje*

Deze zomer was ik a man on a mission. Mijn enige echte, Franse opa is overleden en zijn wens, om uitgestrooid te worden over de mooiste berg van de Franse Pyreneeën moest vervuld worden. Met de hele familie waren wij daar, een prachtig moment.

In zijn kindertijd moeten de Pyreneeën een ongelooflijke indruk op hem hebben gemaakt: de ongerepte natuur en de spitse bergtoppen die in de ochtenden door mist omgeven zijn, de één nog hoger dan de ander. Zo heeft deze omgeving ook voor mij iets betoverends. Als achtjarig jochie kwam ik daar voor het eerst. Ik viste in die

tijd als enige minderjarige een wedstrijd met zo'n dertig volwassenen in een van de grootste rivieren. Ik deed mijn uiterste best en won zowaar de eerste prijs, een prachtige bokaal, een werphengel met molen, en een grote fles Champagne. (Dat laatste kon mijn opa zéér waarderen)

Ik was om. Ik moest hier later als ik wat ouder was nog eens terugkomen om te vissen. En zo gebeurde het, dat ik onbewust twaalf jaar later weer exact op dezelfde plek stond in diezelfde omgeving waar ik mijn eerste wilde forellen had gevangen en de lokale viswedstrijd gewonnen had.

Met de ervaring die ik in al de tussenliggende jaren had opgedaan, moest het een makkie worden om hier een visje te vangen! Althans, dat dacht ik... Vol goede moed begon ik met een klein Japans finesse plugje, op een lichte spinhengel, met een dunne maar sterke lijn.

Uren verstreken en ik had het ontzettend naar mijn zin. Ik stond immers in een paradijselijke omgeving te vissen. Ik ving een paar mooi getekende beekforelletjes, niet al te groot en ook niet zoveel als ik mezelf voor ogen had gehouden. Ik wisselde naar een spinnertje, ving er nog enkele maar grandioos was de vangst niet.

FRANSE VISSERS

Elke ochtend stond ik om zeven uur aan de waterkant om mijn geluk te beproeven, maar ik was niet de enige. Veel Franse vissers, die met hun lange hengels en dunne lijntjes rond de klok van tien uur hun maaltje bij elkaar probeer-

hard om met een droge vlieg te vissen. Ik had bijna altijd twee hengels mee om eerst op de snelstromende plekken te vissen met een plugje (stroomopwaarts) en vervolgens voorzichtig naar een langzaam stromend en ondiep deel te lopen om het met een droog vliegje te proberen. Kleine patroontjes van schietmotten en miertjes bleken de sleutel tot succes, haakmaatje 16 tot 20.

Wanneer er kleine, voorzichtige kringen op het water verschenen maar er geen vissenbekjes of spetters te zien waren, knoopte ik er een *hare's ear emerger* aan. (Een vlieg bestaande uit een plukje hazenvacht, eendenkont veertjes

Om op deze stek te komen, heb ik 5 kilometer over een bijna volledig dichtgegroeid, oud treinspoor moeten lopen. Dik de moeite waard!

den te vangen. Mij werd wel duidelijk dat de hengelruk op veel stukken van de rivier hoog was en dat nagenoeg alle gevangen forellen door de Fransen werden meegenomen, of de vis nou wel of niet aan de minimummaat van 23 centimeter voldeed. U kunt vast bedenken dat er na verloop van tijd niet veel meer overbleef en de visstand daalde.

Na anderhalve week te hebben gevestigd, tientallen kilometers door de rivier te hebben gelopen en meerdere stekken te hebben geprobeerd was het voor mij overduidelijk dat het gemiddeld formaat, en de hoeveelheid vis, op de moeilijk bereikbare stekken veel hoger lag.

Waar het lastig was om te komen, en dus minder vissers te vinden waren, ving ik twee tot drie keer meer forellen dan op de meer begaanbare visplekken.

Na een week lang te hebben gevestigd met pluggen, shadjes en spinners wilde ik het eens met mijn vlieghengeltje proberen. Op de meeste plekken stroomde de rivier te

en een geel geverfd patrijzenveertje.) Soms pakten de forellen dit vliegje net nadat deze op het water belandde en soms liet ik het vliegje net iets onder het wateroppervlakte hangen, om 'm met kleine rukjes tegen de stroming in te vissen. Dodelijk!

Het materiaal: 6/00 gevlochten lijn, een 19/00 fluorocarbon voorslag van zo'n 5 à 6 meter en een klein Ryuki plugje met een elritspatroon.

Een beeldschon forelletje die in mijn zelfgemaakte vliegje beet.

LA PÊCHE AU TOC

Naast het vlieg- en spinvissen, viste ik ook met een techniek die in Nederland naar mijn weten nergens wordt toegepast omdat we het soort water/rivier er niet voor hebben: *La pêche au toc*. In Frankrijk vist iedereen ermee. ('*La pêche au toc*' is een techniek waarbij je haaks op de stroming van de rivier gaat staan, je montage stroomopwaarts werpt en deze met de stroming mee laat voeren totdat je aas zich stroomafwaarts bevindt. Dan maak je weer een nieuw worp. Belangrijk is om te allen tijde met je wijsvinger en duim je lijn vast te pakken om aanbeten te registreren en om te voelen of je haakje wel over de bodem rolt.

Voor deze techniek gebruikt men een hengel van zo'n 3,5 - 4 meter, een klein molentje, opgespoeld met 10 tot 14 honderdste nylon of fluorocarbon, een flink stel loodhageltjes om door de sterke stroming heen te zakken, een haakje in de maat 12 of 14 en niet onbelangrijk: 2 hele kleine verklikkertjes (*Rigoletto's*). Deze indicatortjes gebruik je om de dunne lijn te kunnen volgen, en om je aas op de juiste afstand van de bodem te kunnen presenteren. Als aas gebruikt men vaak regenwormen of wasmotten.

Deze techniek is bijzonder leuk om toe te passen, omdat alles wat er onder water gebeurt met je aas gevoel geeft op je vingers. Het bleek een zeer effectieve manier van vissen op snelstromende stukken van de rivier en in diepe poelen waar andere technieken faalden.

FANTASTISCHE ERVARING

Het was geweldig om na al die jaren weer in de wilde Pyreneeën te hebben kunnen vissen en onze missie te hebben kunnen volbrengen. Ik heb nieuwe contacten gelegd met lokale vissers, verschillende technieken aangeleerd en daarvoor uiteindelijk meer én grotere vis kunnen vangen. Het begon taai, maar door geregeld van techniek te wisselen en in te spelen op de hengeldruk is het, elke dag weer, gelukt om wilde forellen te vangen. De aanhouder wint!

RIG TALK

Op stap met
Herman(ator) Sentrop

De EASY WAFTER (D-Rig) is perfect te gebruiken voor waf-
ters en eventueel voor bodemvisserij.

Benodigde materialen: schaartje, tangetje, splicing need-
le, chod it tool, 20 lb/0.47 extra soft fluorocarbon, Kurv
Shank of KD Shank maat 4, krimpous 2,4 mm, micro ring
swivel (medium) of een kleine ringwartel maat 11 of bait
screw, en een sinker anti tangle sleeve large.

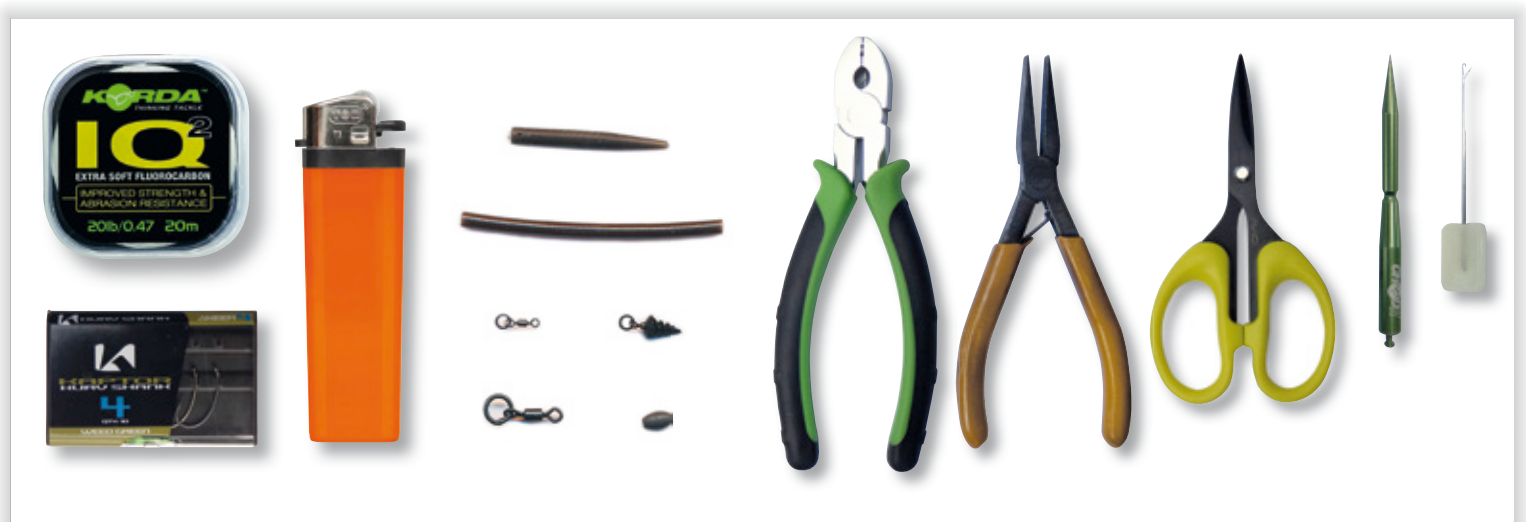
1. Knip 40 centimeter Extra Soft Fluorocarbon van de rol.
Plaats een haak op de Fluorocarbonlijn.
2. Maak van de fluorocarbonlijn achter het oog een knot-
tles knot knoop (5 wikkelingen).
3. Plaats een stukje van 1,5 centimeter 2,4 krimpous over
het fluorocarbon en over de haaksteel.
4. Daarna de krimpous over de wikkelingen van de knottles
knot knoop plaatsen en krimpous krimpen of stomen.
5. Vervolgens plaats je de bait screw of de mini ring swivel
op het fluorocarbonstukje dat aan de voorkant van de
krimpous uitsteekt. Het voorstukje met de geplaatste
Bait Screw of Mini-Swivel breng je nu van onderen naar
boven door het haakoog. Overtollig fluorocarbon af-
knippen tot 1 cm van het haakoog. Brand op dat laatste
een bolletje zodat de lijn niet meer door het oog van de
haak kan.
6. Plaats een Large Tungsten Sinker op de lijn (midden).
7. Als laatste plaats je de Anti Tangle Sleeve.
8. Je kunt de rig naar keuze afmaken met alleen een lusje
(voor de snelkoppelingswartel) of met een vaste wartel
maat 8.

Deze Easy Wafter D-Rig is ontwikkeld voor die sportvis-
sers die moeite hebben met de geknoopte D-Rig (zie voor-
beeld 9).

*Tip: Test van te voren, of aan de waterkant, of je Wafter
echt zinkt op de haak. Soms zitten er Wafters in een potje
die niet de naam Wafter verdienen.*

Het was weer zover. Ons jaarlijkse uitje met enkele fanatieke roofvissers in de vorm van een weekendje Waal, stond in september weer voor de deur. Ik kijk hier iedere keer erg naar uit, want de Waal is wel één van mijn meest favoriete wateren van Nederland. Het is en blijft een magisch en mysterieus water, je weet nooit wat dit water je geeft. Het moet wel heel gek lopen mocht je geen visje vangen en meestal weten wij onze weg hier wel te vinden.

Toch was dit wel één van de moeilijkste weekenden in al die jaren. Enkele weken geleden vingen wij nog moeiteloos tientallen snoekbaarzen en roofbleien en nu leek de rivier wel leeg. Je zou bijna denken dat de *fish finder* liegt, maar dat was toch echt niet het geval. Ondiep water en veranderlijke windomstandigheden zoals noordoostenwind zullen hier vermoedelijk een bijdrage aan hebben gegeven. Maar wat het ook mocht zijn, de vissen waren maar moeilijk te vinden. Op de zaterdag vingen wij na uren geconcentreerd vissen gelukkig nog een verdwaalde snoekbaars en roofblei. De andere mannen hadden al niet veel beter te melden. Wat wij allemaal probeerden qua technieken, niets bleek te werken. De waterpolitie kwam ook nog even langs voor een controle, wat natuurlijk een goede zaak is.

Op de zondag besluiten wij te trollen om veel water te dekken, maar op enkele mooie baarzen na levert dit bar weinig op. Tot wij een kribvak treffen waar wij zowaar toch echt wel vissignalen lijken te zien. Even snel met een shadje erboven hangen, wat bevestigt dat er vis zit, want binnen no-time vangen we een paar mooie snoekbaarzen en baarzen. Wanneer het stil valt in het putje en wij afdriften naar het midden van het kribvak, geeft Bert mij aan dat hij een schooltje vis op de side-scan lijkt te zien, tegen het ondiepe aan net bij de drop-off. Ik werp mijn shadje naar ca. 1,5 meter water met het idee terug te vissen naar ca. 4 meter en tik mijn shadje een keer of twee op en

DAT TEKST MARCEL DE RUIJTER FOTO FILIP SMAAKT NAAR MEER(VAL)!

krijg direct een mooie aanbeet. Ik zet de haak en direct wordt mijn Okuma Epixor 3000 aan het werk gezet.

DE STRIJD KAN BEGINNEN

Een run van zeker 25 meter naar rechts het kribvak in is het antwoord wat ik krijg na het zetten van de haak. Omdat de vis niet afremt besluiten wij de vis achterna te gaan met de boot en al snel hangen wij er weer boven. Bert roept al snel dat het een dikke meerval is. Op dat moment heb ik nog zoiets van het kan van alles zijn. Maar wanneer ik na een tijdje het lompe gewicht voel op mijn veel

te lichte hengel denk ik toch wel dat hij gelijk heeft. De vis zoekt de stroming op en blijft zo nu en dan gewoon lomp liggen. Ook zie ik na een tijdje een paar keer een staart boven komen die verdacht veel lijkt op die van een meerval en wanneer ik geregeld luchtbellens naar boven zie komen ben ik 100% overtuigd. Hoe makkelijk de vis eerst nog meekomt, hoe zwaarder het daarna wordt. Na ongeveer 15 minuten lijkt het gevecht dan pas echt te gaan beginnen. De vis trekt ons in het kribvak meerdere malen naar het ondiepe en dan weer naar het diepe. Hij trekt ons zelfs op een gegeven moment een kribvak verder in door de volle stroming te pakken. Mijn hengeltje met een maximaal werpgewicht van 25 gram staat als een hoepel zo rond en ik heb niets in te brengen tegen de vis. Wanneer na 30 minuten de vis voor het eerst goed in het zicht komt, merken wij dat de haak niet goed zit en de lijn verdraaid is en dat de vis daardoor dus teveel speling heeft en iedere keer weer de bodem opzoekt. Ook zien wij dan voor het eerst de daadwerkelijke omvang van de vis. Dit moet een vis zijn van boven de 1.80 meter! Bert komt met het idee om de vis naar een zandbank te dirigeren zodat de vis zo min mogelijk vluchtruimte krijgt. Want deze vis drillen in de stroming gaat gewoon niet lukken. Tot twee keer toe weten wij de vis naar een zandbankje te krijgen,

maar iedere keer als wij een poging doen de vis te landen of wanneer de vis ons in het zicht kreeg, ging deze er weer als een speer vandoor. Bij een derde poging, de drill duurt dan al zeker 50 minuten, besluit ik mijn schoenen en sokken uit te trekken en uit de boot te stappen en de drill op het ondiepe water voort te zetten vanaf de kant.

BUIGEN OF BARSTEN

Een langsvarende binnenvaartschip maakt het nog even spannend door het water voor mij weg te zuigen en de meerval daar dan dankbaar gebruik van maakt. Op een gegeven moment ben ik ruim een uur aan het drillen en ben ik er helemaal klaar mee. Het wordt buigen of barsten. Ik draai de slip dicht en begin op het strandje naar achteren te lopen, zowaar voel ik dat de vis mee komt. De golven die ik van het reeds passerende schip nog ontvang komen als een gift uit de hemel, want de vis wordt min of meer door de golven mijn kant op gespoeld. Het lijkt wel strandvissen in het buitenland. Wanneer de vis dan met zijn buik op de zandbank voor mij ligt en mij woest aankijkt zie ik een mede sportvisser, die vanaf de nabijgelegen krib stond te vissen, haastig mijn kant op lopen. Bert zit nog in de boot en dus is alle hulp bruikbaar. Wanneer de beste man naast mij staat, blijkt dat hij een landingshandschoen heeft meegenomen en hij zijn schoenen begint uit te trekken. Ik stel voor dat hij de hengel vasthoudt en dat ik het water inloop aangezien ik toch al zeiknat ben. Ik neem mijn Savage Gear foldingsnet mee het water in voor de formaliteit, want deze is eigenlijk veel te klein voor een vis van deze omvang. Maar ik wil eerst de vis daarmee een stukje veiligstellen om vervolgens met de handschoen de vis te kunnen pakken. En zowaar, het lukt! Ik pak de vis bij de bek uit het net en trek haar stukje bij beetje het strand op. En daar ligt ze dan in volle glorie, een enorme vis met een enorme omvang. Ik ben werkelijk afgepeigerd en sta te trillen op mijn benen.

Bert heeft intussen de boot tegen de kant van de krib aangelegd en komt ook aangelopen naar het strandje. De medesportvisser vanaf de kant rent nog even terug naar zijn visstek om een rolmaat te halen en in de tussentijd maakt hij ook nog de nodige filmpjes en foto's. Al ons materiaal lag nog in de boot. Op dit soort momenten zie je hoe sportvissen mensen verbreedert, want zo'n moment delen met anderen is natuurlijk schitterend. Wanneer wij

de vis dan gezamenlijk meten blijkt zij 1.85 m lang te zijn bij een gewicht van ruim 50 kilo. Bert en ik tillen de vis op voor de foto, want zo'n vis vang je natuurlijk samen. Zonder de stuurkunsten van Bert was het onmogelijk geweest om een vis van deze omvang op zo'n lichte hengel te drillen. Ook beseft je bij dit soort situaties dat je niet blindelings zomaar ergens op kan vertrouwen, je moet goed communiceren, georganiseerd zijn, je materiaal moet in orde zijn en je moet elkaar helpen daar waar nodig. Ook is kennis van een snel stromende rivier als de Waal van groot belang. Bert anticepeerde iedere keer weer op elke situatie en daardoor werd de drill vergemakkelijkt.

Bert en ik hadden zelfs meerval materiaal en dauwpieren meegenomen om een poging te wagen wanneer wij een goed signaal zouden zien, maar dat was bij dezen niet meer nodig. Sterker nog, we waren helemaal leeg na dit verhaal en het was alweer bijna 16:00 uur en dus stopten we er gelijk maar mee. Ongelofelijk overigens hoe sterk het materiaal vandaag de dag is. Ter info: Ik viste met een medium fast 2.10 m lang hengeltje en een 3000 molentje gevuld met 150 meter 10/00

Daiwa Tournament. Zelfs het speldje waaraan de loodkop zat bevestigd was nog geheel intact. Hierbij wil ik Filip, de helpende kantvisser (of zal ik zeggen helpende 'hand' visser... ha ha), nog bedanken voor zijn support, want hij gaf direct assistentie met zijn landingshandschoen, het meten en het maken van foto's. Hierdoor kon de vis snel en correct worden behandeld en vlug weer terug gezet worden. Daarbij komt dat dit mooie moment ook nog eens vastgelegd kon worden op de gevoelige plaat samen met mijn vismaat. Enorm bedankt Filip! Wanneer wij terug naar huis rijden na het traileren van de boot, dringt het besef pas echt door wat er is gebeurd. En wanneer ik 's avonds op de bank zit trek ik een Bock biertje open om de dag officieel af te sluiten. Wanneer ik een slok neem, zie en voel ik de beschadigingen aan mijn hand. Tijdens de handlanding beet de vis toch een beetje door de handschoen heen en de krassen op mijn hand zijn dus een souvenir voor de komende week. Maar wat maakt het uit?

Het is nu oktober en we hebben nog wel even als het aankomt op meerval. Zeker als het weer een beetje mee werkt kunnen we er misschien nog wel een keertje gericht op uit, want nu heb ik een PR op te krikken van 1.85 meter naar 2.00 meter..ha ha ha..blijf vissen allemaal!!!

vaak vanuit de polder richting meer beschut water. Het water is er vaak net ietsje warmer of minder koud; het is maar hoe je het bekijkt. Onthoud ook de locaties waar je zomers je visjes vangt, witvis blijft vaak 'hangen' in die omgeving als het kouder wordt. Als het zomers al lastig is om in zo'n watertje iets te vangen, sla die plaats dan 's winters maar over. Vergeet ook niet om actieve roofvissers aan te schieten. Roofvis zit immers op plaatsen waar witvis rondzwemt. Als je op bepaalde plaatsen regelmatig roofvissers bezig ziet, kun je er vergif op innemen dat er witvis zit. Even een bak koffie drinken in een plaatselijke hengelsportwinkel kan ook een

TEKST & FOTOGRAFIE GIJS NEDERLOF

WINTERVISSEN OP VOORN

Als je zo de vangstberichten in de bladen, websites en op Social Media voorbij ziet komen, lijkt het wel of je in de winter als witvisser eigenlijk alleen nog maar terecht kunt in de haventjes rond het IJssel- en Gooimeer. Tijdens in deze haventjes georganiseerde wedstrijden zie je vangstgewichten voorbijkomen waar je als 'gewone' sportvisser alleen maar van kunt dromen. Wat nu als jij toevallig in Amsterdam woont en niet zo'n binnenhaventje in de buurt hebt? Wanhoop niet, als je weet waar je op moet letten kun je ook in je eigen omgeving nog flink wat witvis bij elkaar vangen. Wij trokken de *Browning ace* William van Tongerlo maar eens aan zijn jasje en gingen met hem op stap om in de vijvertjes en slootjes rond Amsterdam te gaan vissen.

Het lastige bij dit soort wintervisserij is natuurlijk dat je eigenlijk nooit precies weet waar de vis zit. Hoe gek het ook klinkt, vis lijkt een voorkeur te hebben voor slootjes en vijvertjes waar de noorden en/of oostenwind niet direct op staat. Ga dus op zoek naar viswater waar aan de oost- en/of noordkant bebouwing staat. Witvis trekt

schat aan locaties opleveren. Een goede voorbereiding zorgt er in elk geval voor dat je kans op succes een stuk groter wordt.

OP ZOEK NAAR WITVIS

Inmiddels zijn wij aangekomen op de vislocatie en parkeren de auto op het parkeerterrein naast de Sporthal. Meteen naast het parkeerterrein loopt een twintig meter brede sloot die voldoet aan ons wintercriterium: beschut. Zomers wordt er goed vis gevangen en er zijn nogal eens roofvissers actief. We zijn niet de enigen die vandaag deze kant op gegaan zijn, er moet dus vis rondzwemmen. William begint meteen zijn materialen uit te pakken. De vis zit meestal niet zo ver uit de kant en dat betekent dat je met een hengeltje van vijf meter al een heel eind komt. Secuur vissen is hier wel belangrijk, de vis ligt er meestal niet zo dik opgestapeld als in de jachthavens. Hoofdlijn 12,

dobbertje 4 x 8, onderlijn 10 en haakje 20 of 22 is meestal de startsetting. Als er veel vis zit en er op tempo gevist kan worden, kun je met wat dikkere lijnen en met haakje 18 of soms zelfs 16 gaan vissen. Voor deze visserij heb je niet veel nodig. Half liter donker lokvoer met wat anijs er in, wat casters, pinkies, maden en een halve liter gekiemde hennep is vaak al voldoende voor een leuke visdag.

WAT IS ER MIS MET DE VIS?

Begin te vissen met een staande haak of een centimeter of twee boven de bodem. Aan de haak twee pinkies. Eerst maar eens kijken of we iets vangen. Een klein balletje voer met wat pinkies verdwijnt op een meter of vijf het water in en even later turen we naar een scherp afgesteld dobbertje. Zorg ervoor dat de dobber zo uitgelood is dat deze net niet zinkt. Na tien minuten nog geen stootje te zien; daar had ik niet op gerekend. De nacht voorafgaand aan onze vissessie heeft het voor het eerst dit seizoen flink gesneeuwd en dat kan wel eens behoorlijk invloed hebben op het aasgedrag van de aanwezige vis. De sneeuw zakt door het watervlak heen naar de bodem en zorgt hiermee voor een verandering in temperatuur. Het hoeft maar een paar tienden van een graad te schelen om ervoor te zorgen dat de vis moeilijk tot azen te verleiden is.

Ineens komt er leven in de dobber; heel voorzichtig loopt deze weg en even later kan William het eerste baarsje ont-haken. De andere sportvissers op deze locatie hebben het overigens net zo moeilijk om vis te vangen. We vangen nog een baarsje en besluiten te verhuizen. De gevallen sneeuw doet ons hier waarschijnlijk de das om; twee dagen voor onze sessie werd er op deze locatie nog goed vis gevangen. Als je er 's winters op uit gaat is het wel zo handig om zo weinig mogelijk materialen mee te nemen. Als je na een half uur nog geen visje hebt gevangen, kan het wel eens slim zijn om te gaan verkassen. Neem dus alleen het absoluut noodzakelijke mee naar de waterkant. Alles wat je te veel meeneemt moet ook steeds weer ingepakt en verplaatst worden.

ANDERE STEK

We duiken de auto in en gaan naar een andere locatie om daar een hengeltje uit te gaan gooien in een vijvertje midden in een woonwijk. Dit is ook zo'n min of meer afgesloten watertje waar de vis die er rondzwemt niet echt weg kan. Het is dus ook hier zaak om de vis te vinden. Voorn heeft toch de neiging om 's winters gezellig dicht tegen elkaar aan te gaan 'hangen'. Balletje voer erin en even later zitten we op een meter of zeven te vissen. Gek genoeg zien we wel beweging, maar krijgen niet echt beet. Het water is hoogstens een meter diep en staat bekend om het grote bestand aan voorn. Na 20 minuten nog altijd

geen aanbeet, dus verhuizen we een meter of twintig. Dit blijkt te werken; we krijgen nu regelmatig beet en vangen ook een aantal leuke voorns. Blijf dus niet te lang op een plaats, als je na een half uur nog geen beet gezien hebt, schuif dan eens een meter of dertig op. Het kan goed zijn dat de vis zich iets verder bevindt.

Ik vis wat dichter tegen de betonnen beschoeiing aan en moet langer op een aanbeet wachten. De beetjes zijn zo voorzichtig dat het maar goed is dat we zo secuur vissen. Als je hier gaat vissen met te zware lijnen of dobbers en te grote haken, vang je waarschijnlijk niet veel. Ik ben inmiddels overgeschakeld op een made en een caster aan de haak en dit lijkt de vis te triggeren. We vangen nog een uurtje leuk vis en beginnen dan toch wel last van de kou te krijgen.

TIJD OM IN TE PAKKEN

Voor ons vertrek kletsen we nog even na onder het genot van een bak koffie. Het is mij wel duidelijk geworden dat

het vissen op witvis in de winter een behoorlijk actief gebeuren is. Zorg dus dat je materiaal zo licht mogelijk is, bereid je voor op het koude weer en zorg dat je goed geïnformeerd bent voor je op stap gaat. Weet ook wanneer je beter thuis kunt blijven. Als er ijs op de sloot ligt heb je natuurlijk wel een probleempje. Ook bij sneeuwval in de nacht voorafgaand aan je geplande vissessie is het wellicht slimmer om nog een dag te wachten. Zoek vooral naar viswater met een modderige bodem. Modder isoleert beter dan een zanderige bodem en is dus net een fractie warmer waardoor de kans op voorn net ietsje groter kan zijn. Het zijn 's winters vaak de details die er voor zorgen of je wel of geen vis vangt.

Het bestuur realiseert zich dat bij het uitkomen van dit magazine de actualiteit van onderstaande informatie deels achterhaald kan zijn. En aangezien het bestuur niet over profetische gaven beschikt, zal deze ontwikkeling zich blijven voordoen. Dat geldt overigens niet alleen voor delen van ons magazine, maar voor alle geschreven nieuws. Van de zaken die bij het uitkomen van dit magazine nog niet bekend zijn, wordt u in de volgende editie en via social media alsnog geïnformeerd.

Ons kantoor in de Beethovenstraat heeft een grote opknappingsbeurt ondergaan.

De AHV gaat de mogelijkheden na bij het eventueel onderbrengen van de verkoop van visvergunningen

door Sportvisserij Nederland. Er zal gekeken worden naar de financiële en personele consequenties. Van belang is wel dat de service gewaarborgd blijft en de AHV ten alle tijde over het alleen beheer van haar financiën beschikt.

De jaarlijkse kascontrole heeft op 17 september 2020 plaatsgevonden, terwijl de concept-begroting voor 2021 eveneens gereed is.

De AHV verkent welke mogelijkheden er zijn om mee te doen in het Sportakkoord van de gemeente Amsterdam en/of aansluiting te zoeken bij het Sociaal Domein van de gemeente Amsterdam.

COVID-19

Gelet op de laatste Corona ontwikkelingen en maatregelen is het bestuur genoodzaakt om voorlopig alle fysieke bijeenkomsten te annuleren. Het bestuur geeft de voorkeur om belangrijke onderwerpen ook face to face te bespreken, maar de huidige situatie voorkomt dit helaas. Dat betekende onder meer dat de geplande ALV op 29 oktober 2020 niet op de reguliere wijze kon plaatsvinden. Vergaderingen kunnen voorlopig alleen per ZOOM-conference meeting geschieden. Ook alle geplande viswedstrijden zijn nu per direct geannuleerd. De jaarlijkse vrijwilligers bbq is hierdoor eveneens komen te vervallen.

VINKEVEENSE Plassen

De enquête m.b.t. het gebruik van de Vinkeveense plassen heeft 75 reacties opgeleverd. 29 leden gaven aan daar vaak te komen; daarvan komen 9 uit Amsterdam, terwijl de overige 20 allen van buiten Amsterdam afkomstig zijn, waarvan 5 uit Vinkeveen zelf; 12 leden kwamen er soms, terwijl 34 leden het antwoord nooit opgaven. De conclusie is dat de AHV in verhouding tot het gebruik van de Vinkeveense plassen te veel bijdraagt aan de pachtsom voor de Vinkeveense plassen en dat voortzetting van het contract met de Algemene Weesper Hengelaars Bond weinig zinvol is. Met de voorzitter van de AWHB, Ton Dalmeijer, is destijds afgesproken dat een beslissing over de verdere samenwerking t.a.v. de Vinkeveense plassen pas na de enquête zal plaatsvinden. Helaas blijkt dat deze afspraak door de AWHB voortijdig teniet is gedaan, nu de AWHB vóór de bekendmaking van de enquête reeds het besluit heeft genomen om niet meer verder met de AHV in zee te gaan. AHV-leden, die wel op de Vinkeveense plassen willen vissen, kunnen lid worden van de AWHB of een dag- of weekvergunning kopen bij de Coöperatieve Jacht en Visserijvereniging 'De Goede Vangst', Herenweg 146 te Vinkeveen.

DE BOSBAAN

Zoals het onverwacht is gekomen, zo snel is de weelderige plantengroei op de Bosbaan nu weer weg. Niettemin blijft het een raadsel hoe de plantengroei tot stand is gekomen.

De Bosbaan is tot het einde van het jaar balisagevrij, zodat daar nu volop gevist kan worden, mits je wel lid bent van de AHV; de 3e hengel en de nachtverblijfpas moet ook van de AHV zijn.

Het is verboden:

- te vissen vanaf en in het gebied vanaf de lange steigers aan de noordelijke en zuidelijke oever vanaf het starteiland en te vissen vanaf het starteiland. De niet bevisbare zone loopt derhalve vanaf het starteiland tot de 100 meter kabel welke over de Bosbaan is gespannen. Het is op geen enkele wijze toegestaan binnen de niet bevisbare zone te vissen, noch door hier te vissen in persoon, noch door hier naartoe te werpen (onder de 100 meter kabel door) of anderszins.
- te vissen in het gebied begrensd door de laatste (finish)kabel bij de finish. De niet bevisbare zone loopt derhalve vanaf de finishkabel bij het finishhuis tot aan het finisheiland en de botenhuizen. Het is op geen enkele wijze toegestaan binnen de niet bevisbare zone te vissen, noch door hier te vissen in persoon, noch door hier naartoe te werpen (onder de finishkabel door) of anderszins. Overtreding van het onder a en/of b gestelde levert meteen een proces-verbaal op!
- Uitgezonderd: invalide vissers die met toestemming gebruik maken van de invaliden steiger en vanaf deze steiger vissen, uitsluitend haaks op de oever vissend!

VISSSEN MET RTV-NH

In oktober zijn de eerste afleveringen van een nieuw visprogramma op de site van RTV NH gelanceerd. Het thema is steeds "Vissen in Amsterdam" waarbij Juul Steyn, met de cameravrouw, op zoek gaat naar interessante invalshoeken. Aanleiding is de gigantische groei van het aantal leden bij de AHV door Corona. In de eerste aflevering moet Juul bewijzen dat er geen slechte visstekken bestaan in de hoofdstad. In volgende afleveringen is er ook aandacht voor vissenwelzijn, afval uit het water vissen, en volksgezondheid. Als er voldoende belangstelling is, dan wordt er bekeken of er een vast tv-programma van gemaakt kan worden.

Link naar de afleveringen:

<https://www.nhnieuws.nl/nieuws/274546/visser-vangt-baars-met-een-fietsventiel-en-een-stok-uit-het-vliegenbos>

Het balisageschema voor 2021 wordt eind van dit jaar met de Bosbaan-beheerder en de Koninklijke Roeibond besproken, zodat duidelijk wordt op welke tijdstippen gevist kan worden.

DIVERSE ONDERWERPEN

De AHV heeft een schriftelijk reactie verzonden naar de Raadsie Wonen en Bouwen m.b.t. de herinrichting van de Gaasperplas. Daarin zijn een aantal visplekken aangewezen en is ter adstructie een schets bijgevoegd. De visplekken zijn niet alleen bestemd voor visliefhebbers, maar ook voor de overige recreanten. De wensen van de AHV zijn in de kern niet opzienbarend, aangezien deze wensen ook in de toekomstige situatie zonder vergaande fysieke aanpassingen ingebed kunnen worden. Daarbij vormen deze visplekken geen belemmering voor de andere watersporters en overige recreanten.

De AHV onderzoekt de mogelijkheden voor een speciaal viswater voor de jeugd en ouderen, waarbij makkelijk, toegankelijk en makkelijke visserij kernwoorden zijn.

De opkomst van rivierkreeften in ons land baart zorgen; vissen op rivierkreeften is toegestaan, mits je met een hengel vist. Kreeften vangen met beroepstuig (zoals korven, fuiken en netten) is voorbehouden aan beroepsvissers, die ook als zodanig zijn geregistreerd. Verder moet de hengelsport ter plaatse het volledige visrecht hebben. Neem je ze niet mee, dan moet je ze terugzetten in hetzelfde water. Rivierkreeften zijn ook te eten. Indien rivierkreeften massaal voorkomen, zorgen ze bijvoorbeeld voor oeverafkalving, omdat ze de oevers ondergraven. Omdat rivierkreeften o.a. waterplanten eten, kunnen ze voor vertroebeling van het water zorgen.

SPORTVISSERIJ FEDERATIE MIDWEST

De geplande Algemene Vergadering van de Sportfederatie MidWest op 1 oktober 2020 vond i.v.m. de nieuwe Corona maatregelen geen doorgang. Op 12 november 2020 staat de digitale Algemene Ledenvergadering gepland.

De AHV heeft voor deze vergadering de navolgende voorstellen gedaan, waarop een beslissing genomen dient te worden.

1. Aan de ALV is voorgesteld om de huidige hoge exploitatiereserve ad. € 652.000 verdeeld over de jaren 2020-2021-2022 (3 jaar) af te bouwen naar ca. 10 % van het saldo van lasten van de exploitatierekeningen. Deze naar schatting € 150.000 - € 200.000 per jaar wordt

uitbetaald aan de verenigingen met als verdeelsleutel het aantal VISpashouders (exclusief jeugd- en extra vispassen).

2. Aan het bestuur wordt verzocht om in 2021 een indicatie te geven voor de afdracht in 2023 en in 2022 aan in de ALV een voorstel van de afdracht te doen voor 2023 op basis van de op dat moment beschikbare cijfers conform de statuten artikel 19 lid 1 sub d.
3. Aan het bestuur wordt gevraagd om alsnog de personeelskosten over de 8 beleidspeilers te specificeren, waarbij het aantal fte per beleidspeiler volstaat.
4. Aan het bestuur is verzocht een toelichting te geven op de uitbreiding (inclusief eventuele mutaties) van de formatie van 8,32 naar 8,9 (+ 0,58) fte. Ook vragen wij het bestuur een doorkijk van de formatie naar 2021 waarbij het uitgangspunt daarbij is dat vanaf 2020 – gelet op de aanstaande organisatieontwikkeling - geen uitbreiding van de formatie plaats vindt, uitgezonderd de uitbreiding van de BOA's zoals vermeld in punt 6 van deze reactie.
5. Voorgesteld is aan de ALV om bij de begroting 2021 en de raming 2022 het budget belangenbehartiging substantieel te verlagen en vooralsnog onder te brengen bij de lasten van Communicatie en promotie.

De onderbouwing van bovenvermelde voorstellen is in de AHV-reactie aan het bestuur van de Sportvisfederatie opgenomen.

De AHV gaat er voorshands van uit dat de besprekingen hierover naar ieders tevredenheid zullen zijn, aangezien alle betrokkenen één gemeenschappelijk doel voor ogen hebben, namelijk de belangen van de sportvisserij in alle facetten goed blijven behartigen!

in memoriam HENDRIK EKKELBOOM

Op 11 mei 2020 is ons zeer gewaardeerd AHV-lid Hendrik Ekkelboom (Hein) op 91-jarige leeftijd overleden. Hein is de man van de Sloterplas en als je aan hem vroeg hoeveel hij had gevangen was stevast zijn antwoord: "10, die in een jampotje passen"! Hein fietste door weer en wind naar Spaarnwoude, IJmuiden en ga zo maar door. Hij deelde zijn kennis aan jong en oud en gaf hen waardevolle tips over aas en vislokaties. We wensen zijn familie veel sterkte met het verlies van een zeer geliefd persoon. We missen hem zeker.

Polder en boezem rond Zaandam

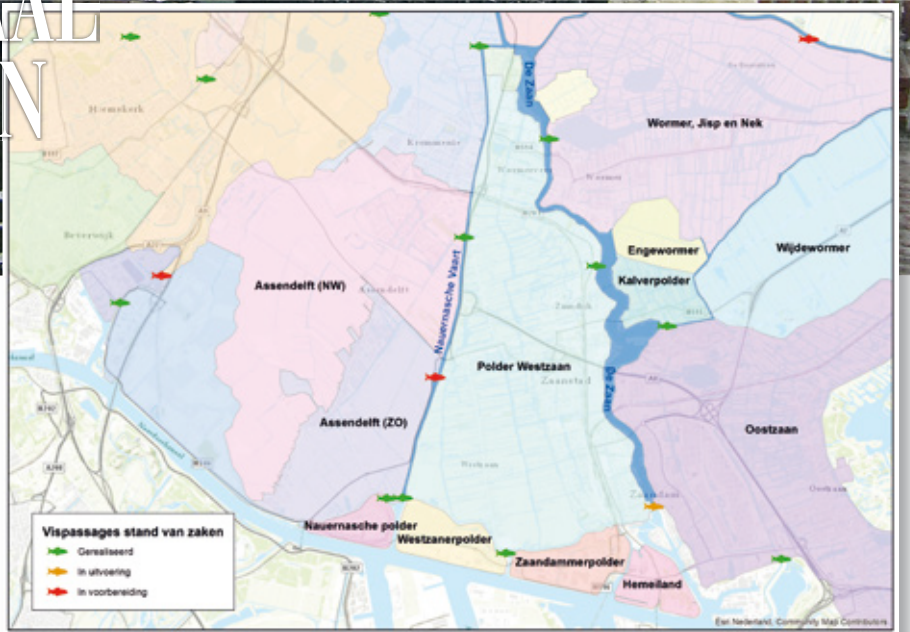
MONITORING 6

TREKVISSSEN

NOORDZEEKANAAL

EN OMMELANDEN

TEKST & FOTOGRAFIE RIK BEENTJES

Het Noordzeekanaal is een belangrijke route voor vissen die tussen het zoete binnenwater en de zee trekken. Aal (paling) en driedoornige stekelbaars zijn daarvan de bekendste voorbeelden. Sinds 2017 doen de waterbeheerders en andere partijen gezamenlijk onderzoek naar de effectiviteit van vispassages en resterende knelpunten in de migratieroutes. De resultaten van de onderzoeken gebruiken we om trekroutes verder te optimaliseren zodat de visstand in de regio verbetert.

In het vervolg van de serie zoomen we verder in op de boezem en poldergebieden rondom het Noordzeekanaal. In deze aflevering: Polders en boezem in de westelijke Zaanstreek.

Ten westen van Zaandam ligt een uitgestrekt veenweidegebied met als belangrijkste gebieden de polder Westzaan en de polder Assendelft. De polder Westzaan wordt als het ware omarmd door de Schermerboezem. Aan de oostzijde ligt de Zaan en aan de westzijde de Nauernasche Vaart die meteen de oostelijke begrenzing van de polder Assendelft vormt. Aan de zuidzijde ligt het Noordzeekanaal met op verschillende plaatsen nog industriepolders die buiten de oorspronkelijke waterkering van het IJ liggen. Het gebied is in beheer bij Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK).

Zowel de polder Assendelft als de polder Westzaan zijn van oorsprong zogenaamde 'vaarpolders'. Met uitzondering van de randen en een enkele polderweg, waren deze gebieden alleen per boot bereikbaar. Beide polders zijn in de loop der jaren flink ontwikkeld, maar vooral Westzaan heeft veel van de oorspronkelijke kenmerken behouden met veel open water. Voordeel van die vaar-historie is dat het gebied rijkelijk bedeed is met scheepvaartsluisjes. Zonder al te veel inspanning waren er van oudsher al mogelijkheden om vissen vanuit de boezem of vanuit het Noordzeekanaal de polders in te laten. Sluiswachters en machinisten van de gemalen waren meestal ook visser en die hadden goed in de gaten wanneer in het voorjaar de glasaal voor de deur lag. Het kon er grijs van zien en door de sluis op een kiertje te zetten verzekerden de vissers zich

weer van hun toekomstige brood. Ook in het najaar waren de mannen op hun hoede. Een paar dagen na volle maan bij een stevige zuidwester en bijbehorende neerslag was de kans op een forse schieraalvangst het grootst en werden alle middelen ingezet om ze aan de schubben te komen.

Maar tijden veranderen. De sluiswachter ging met pensioen en werd vervangen door vrijwilligers. Het gemaal werd op afstand bediend en de visrechten van de machinist beëindigd. Met de paling zelf ging het vanaf de jaren 80 trouwens al fors minder. Over de precieze oorzaken van deze achteruitgang heeft de wetenschap nog geen definitief uitsluitsel, het is een combinatie van factoren. Wat zeker niet helpt is dat boezems en polders potdicht zitten voor alles

WESTZAAN

Een van de eerste historische sluisjes die vispasseerbaar is gemaakt is de Overtoomsluis in Westzaan. Deze sluis wordt nog met de hand bediend door vrijwilligers. Na een proef in 2012 waarbij op één nacht tientallen alen in de sluis gevangen werden, is besloten om de sluis te automatiseren. Op die manier werd het mogelijk om de sluis in de nachtelijke uren te laten schutten door de rinketten (poortjes in de deuren) afwisselend open en dicht te sturen. Daarmee wordt een gebied van ongeveer 400 ha aaneengesloten open water toegankelijk voor vis. Vanwege veiligheidsprotocollen is het systeem wat gevoelig voor storing, maar als het werkt gaat er aantoonbaar schieraal door naar buiten. In het kielzog van de paling pendelt ook menige snoekbaars via de sluis tussen polder en Noordzeekanaal. Het naastgelegen gemaal Overtoom is een zogenaamd vjzalgemaal. Dit traditionele gemaaltype, dat ook in eeuwenoude molens werd toegepast, is voldoende veilig door vis te passeren. Naast de Overtoomsluis zijn in de polder nog vier historische sluisjes aanwezig. Ze worden af en toe gesloten voor pleziervaart. Op dat moment is er ook een mogelijkheid voor vissen om mee te liften.

VRIJWILLIGERSMONITORING

Vanaf 2014 wordt het aanbod van glasaal en drie-doornige stekelbaars bij de locatie Overtoom door vrijwilligers gemonitord. Daarbij bleek dat de meeste vis zich niet bij de sluis, maar bij het gemaal aandiende. De glasaalvangsten behoorden

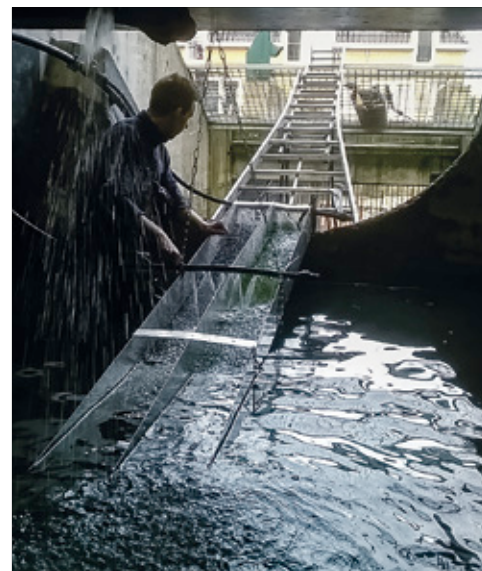
tot de hoogste van het Noordzeekanaalgebied. De afstand (40 meter!) tussen het gemaal en de vispassage in de sluis bleek voor de meeste beesten echter een onneembare horde. Nu is er bij de bouw van het gemaal rekening gehouden met de mogelijke aanleg van een derde vijzel. Daarvoor is er een complete koker door de dijk gelegd en is de verbinding tussen polder en kanaal voor de passage van vissen gemakkelijk te maken.

Een stagiair van het hoogheemraadschap bedacht daar een experimentele oplossing voor die samen met een technisch medewerker in 2015 werd gerealiseerd: een aalgoot. In het eerste jaar kwamen er per nacht soms wel 1000 glasalen over naar binnen!

Luchtfoto van de aanleg van de vispassage Nauerna
(foto: HHNK)

wat daar eventueel naar binnen zou willen. Met de start van de KRW aanpak - vanaf ca. 2010 - is daar gelukkig verandering in gekomen. Ook in de Zaanstreek is door HHNK en partners volop gewerkt aan het verbeteren van de migratiemogelijkheden voor vis. Het laatste wapenfeit is een tweezijdig passeerbare visluis naast het gemaal Nauerna. Deze vispassage verbindt het Zijkanaal D met ongeveer 130 hectare open water in de polder Assendelft. Nog dit jaar worden de pompen van het hoofdgemaal van de polder, gemaal Pieter Engel, vervangen door een visveilige variant. Ingetrokken vis kan dan via de vispassage terug naar het Noordzeekanaal of via de pompen van Pieter Engel naar de Nauernasche Vaart. Het vispasseerbaar maken van de sluis Vrouwenverdriet is nog in onderzoek.

Deze glasaalpassage is echter ongeschikt voor schubvis. En omdat die zich in de loop van de jaren ook steeds meer aandienende zal er nog dit jaar een permanente oplossing worden geplaatst.

SCHERMERBOEZEM

De Zaan en de Nauernasche Vaart, die de Zaanse polders omgeven, maken onderdeel uit van de Schermerboezem (1600ha). Deze strekt zich uit van Zaandam tot Den Helder en in oostelijke richting naar Purmerend en Schardam. Bij het plaatsje Nauerna wordt de Nauernasche Vaart met het Noordzeekanaal verbonden door een scheepvaartsluisje. Ook dit sluisje is voorzien van rinkelbediening voor vis. De belangrijkste zuidelijke toegangspoort van dit systeem is het complex van het Zaangemaal en de Wilhelminasluis. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan de bouwwerkzaamheden aan de Wilhelminasluis, die in beheer is bij de Provincie Noord-Holland. De sluisolk is verlengd en de doorvaart verbreed en er is een migratievoorziening aangebracht in de vorm van rinkelbediening. Deze wordt ingeschakeld in de nachtelijke uren, buiten de bedieningstijden van de sluis. Aanvullend hierop kijkt de Provincie, samen met het Hoogheemraadschap, naar mogelijkheden om op deze locatie een speciale voorziening voor de intrek van glasaal aan te brengen. Uittrek van vis kan via de sluis en deels via het Zaangemaal.

DE DIERENAMBULANCE

Amsterdammers weten

ons goed te vinden

De Dierenambulance Amsterdam is een non-profit die aan alle dieren in Amsterdam en omstreken

TEKST & FOTOGRAFIE MARGJE DE JONG – DIRECTEUR/BESTUURDER

hulp en vervoer biedt. Wij werken met een kleine betaalde staf en vrijwel al het uitvoerende werk wordt door onze 135 vrijwilligers gedaan. De Dierenambulance werkt 24 uur per dag, 7 dagen per week. Wij rijden op alle dieren die hulp van een dierenarts kunnen krijgen. Dus zeker ook op de Amsterdamse duiven, de meeuwen en ja, zelfs op muisjes.

We worden zo'n 50.000 keer per jaar gebeld en we rijden tussen de 11.000 en 12.000 ritten per jaar. Aangezien we regelmatig meer dan 1 dier tegelijkertijd vervoeren (denk maar aan een heel nest met kleine eendjes boven op een hoog gebouw aan een drukke weg) verlenen we aan nog veel meer dieren hulp dan het aantal ritten aangeeft. In 2019 hebben we aan 103 verschillende diersoorten hulp geboden. Van alk tot zeearend, van schorpioen tot eekhoorn, wij zien ze allemaal langskomen.

In de afgelopen zomer hebben we te maken gehad met een grote uitbraak van botulisme in een aantal Amsterdamse stadsparken. Elke dag reden wij preventief naar al die parken toe en ving onze vrijwilligers alle versufte en zieke watervogels uit de vijvers. De Amsterdamse Hengelsport Vereniging heeft op ons verzoek gekeken naar de conditie van de vissen in die vijvers, want ook voor hen is botulisme een zeer gevaarlijke ziekte. Gelukkig bleken de vissen minder last te hebben van de uitbraak dan de watervogels dus uiteindelijk hoefden die niet gevangen en verplaatst te worden.

Sprekend over watervogels: een probleem dat wij vaak tegenkomen is dat dieren verstrikt raken in zwerfafval van vissers of dat watervogels in de haak bijten. Je kan dan denken aan een zwaan met een vishaak in zijn keel of aan een meeuw die visdraad om zijn poot heeft gekregen en daarmee in volle vlucht achter een tak in een boom blijft hangen. In 2020 hebben we al meer dan 35 keer gereden voor een dier dat zo in de problemen is geraakt. En dat zijn alleen de dieren die wij door krijgen en niet de dieren die sterven zonder dat iemand het ziet. Ook een deel van de dieren die wij vervoeren redt het helaas niet. Een ander deel heeft soms langdurige operaties en herstel nodig om weer gezond te worden.

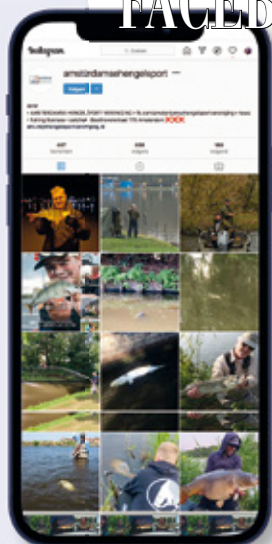

Zo werden wij op 22 augustus door een visser gebeld over een waterschildpad met een vishaak diep in zijn keel. Het diertje zat verzwakt midden op een brug in het Sarphatipark. We hebben hem meteen opgehaald maar hadden een probleem. Schildpadden opereren is een vak apart en er zijn maar weinig dierenartsen die dat kunnen. De dierenarts op IJburg wilde het wel proberen dus daar hebben we hem na veel rondbellen naar toe kunnen brengen. Narcose is voor schildpadden zeer ingewikkeld en het lukte de dierenarts niet om dat op een voor deze schildpad

gezonde wijze toe te dienen. De assistentes zijn daarop uren bezig geweest om het haakje te verwijderen. Uiteindelijk lukt hen dat echt niet en moesten zij een gespecialiseerde dierenarts inschakelen. Ook deze dierenarts lukte het niet om de haak te verwijderen en uiteindelijk is het dier op 28 augustus geëuthanaseerd om hem verder lijden te besparen.

Ik hoop dat deze voorbeelden illustreren hoe belangrijk het is om te zorgen dat er geen dieren per ongeluk in een vishaak bijten en hoe belangrijk het is om geen zwerfafval achter te laten. Zorg dat je geen dieren in de problemen brengt door je hobby, let goed op tijdens het vissen en ruim je rommel op! De AHV heeft een financiële bijdrage aan de beide dierenambulances geschonken.

FACEBOOK & INSTAGRAM

www.facebook.com/amsterdamsehengelsport-vereniging-AHV

In april 2019 vermeldden we in deze rubriek dat het aantal volgers op de Facebook pagina van de AHV was gestegen naar 1400. Inmiddels zijn we de 1700 gepasseerd.

Draait het dan allemaal om volgers?

Het is niet onbelangrijk maar in eerste instantie gaat het om interactie. Deze interactie krijg je door het delen van actuele informatie, het verspreiden van goede content (foto, video en tekst). De meeste volgers komen uit Amsterdam, Amstelveen, Purmerend en Almere. De mannelijke volgers zijn veruit in de meerderheid.

www.instagram.com/amsterdamsehengelsport

Op Instagram beperken we ons voornamelijk met het plaatsen van foto's. Momenteel staat de teller op 850 volgers. Instagram kun je een internationaler platform noemen gezien de diversiteit aan nationaliteiten: Nederlanders, Belgen, Duitsers, Engelsen en Amerikanen volgen regelmatig onze contents. Ook hier zie je een duidelijk verschil tussen mannen en vrouwen, dus dames kom op naar de waterkant!

Wil jij ook eens jouw bijdrage leveren voor onze social media of misschien wel onze Vissen magazine? Stuur jouw vangstfoto met eventueel bijgevoegde tekst naar ahv@ahv.nl en wellicht sta jij de volgende keer in de spotlights.

BEN IK DAT?

Ben jij de gefotografeerde visser in de rubriek 'Ben ik dat'? Bel dan even met het AHV kantoor (020 – 626 49 88) om een afspraak te maken voor de overhandiging van je prijs. Mailen kan ook via ahv@ahv.nl. De prijs is een hengelsportcadeaubon beschikbaar gesteld door de Amsterdamse Hengelsport Vereniging. Het kantoor is geopend van maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 17.00 uur.

Cor of-te-wel de Amsterdamse Verftent, aan de Jan Pieter Heijestraat 141, gaat ons na 35 jaar per 31 december 2020 definitief verlaten.

Daar waar veel hengelsportzaken uit de Amsterdamse binnenstad zijn vertrokken, bleef Cor met zijn veelzijdige zaak in met name de Kinkerbuurt ook de AHV-belangen behartigen. Daar zijn wij hem zeer erkentelijk voor. Naast verfspullen en andere doe-het-zelf materiaal verkoopt Cor hengelsportartikelen en onze vergunningen. Met de naderende sluiting houdt hij een grote uitverkoop van o.a. zijn hengelsportartikelen en dat is nogal wat. Zowel voor de gevorderde als de beginnende visser is er wel iets en dat tegen zeer mooie uitverkooprijzen! Wees er dus snel bij, want inmiddels gaat het wel hard met zijn sale. Rest ons alleen nog te zeggen: beste Cor, veel dank voor de zeer prettige samenwerking met de AHV. En jou kennende, heb je vast weer iets nieuws om handen, zodat je je niet hoeft te vervelen. Straks heb je nog meer tijd om ook langs de waterkant te vertoeven!

A man wearing a black cap with 'MSB' on it and waders is holding a large, golden-brown carp in a lake. In the background, there is a green inflatable boat and a shoreline with trees.

Afgelopen voorjaar kwam mijn vriendin met fantastische nieuwe vakantieplannen voor de zomer. Zo lief als ze is, had ze overal rekening mee gehouden. Ze stelde een prachtige strandvakantie in Mauritius voor. Zon, zee, strand, en natuurlijk uitgebreide vismogelijkheden. Ze had werkelijk overal aan gedacht. Ik zou wel even wat dorado's, wahoo's en marlijnen gaan vangen, om daarna lekker uit te rusten in het zwembad.

VAKANTIE OM DE HOEK

TEKST & FOTOGRAFIE ANDRES DE ROUVILLE

Een maand later waren we er definitief uit. De keuze viel op Mauritius. We twijfelden nog tussen Kaap Verdië en Curaçao, maar Mauritius completeerde het wensenlijstje. Ken je het verhaal van die mooie visvakantie op Mauritius? Wel, we hebben nooit geboekt. De wereld zou vanaf 12 maart compleet veranderen. Een persbericht van premier Mark Rutte over een nieuw virus die de wereld in z'n greep hield. Landen gingen compleet op slot en alleen voor het hoogstnoodzakelijke mochten mensen naar buiten. Het vliegverkeer werd stopgezet. De annuleringen stroomden binnen. Achteraf gezien hebben wij ontzettend geluk gehad om nog niet te boeken. Ik twijfelde nog tussen een Canadese zalm of een tropische snapper.

ALTERNATIEF

Omdat mijn vriendin en ik een ontzettend druk leven hebben qua werk, vrienden en allerlei andere sociale activiteiten, was het geen optie om straks drie weken in

ons appartement te gaan zitten. Vakantie moet ook echt vakantie zijn. We hadden het allebei gewoon ontzettend nodig. De mogelijkheden waren zeer beperkt. Verder dan Nederland kwamen we eigenlijk niet. We moesten snel beslissen. Vakantie in eigen land was nu opeens immens populair. Wederom kwam mijn vriendin met een geweldig voorstel! Het zou een luxe vakantiehuisje aan het water worden in de eerste twee weken van september. De keuze viel op Bad Hoophuizen aan de rand van het Veluwemeer. De diversiteit aan mogelijkheden viel ons op. Er werd meteen geboekt!

UNIEKE LOCATIE

Bad Hoophuizen is een vakantiepark dat aan de rand ligt in het midden van het Veluwemeer. Een prachtige locatie voor dagtripjes naar de pittoreske stadjes Elburg en Harderwijk of naar Walibi, Bataviastad en Nationaal Park De Hoge Veluwe. Kortom voor ieder wat wils! Voor een sportvisser zoals ik, gaat m'n hard al sneller kloppen ge-

zien de ligging van het huisje. De tuin grenst ten slotte aan het water! Het Veluwemeer zit boordevol vis. Je kunt hier als witvisser, roofvisser en karpervisser je hart ophalen! Ik had voor deze vakantie naast gezellige dagtripjes en mooi gezelschap, gekozen om mijn pijlen in eerste instantie te richten op de karper. Wie wil er nou geen

tijk wel mee. Zoek naar aanknopingspunten. Haventjes, eilanden, rietkragen en strekdammetjes. Het voordeel dat hierbij komt kijken is het kraakheldere water van het Veluwemeer. Als je ze gevonden hebt dan kan je grote scholen met voornamelijk langgerekte schubkarpers waarnemen. Ook hebben er diverse uitzettingen van spiegelkarper plaatsgevonden in het verleden, waardoor de kans op een

grote of mooi beschubde spiegelkarper zeker aanwezig is. Stevig voeren kan maar is niet altijd noodzakelijk. Mijn ervaring is dat twee kilo boilies verspreid over de stek vaak al genoeg was. Belangrijker is het regelmatig aanvoeren van de stek. Dat is op vakantie natuurlijk geen enkel probleem.

NA TWINTIG SECONDEN!

Na een paar dagen leuke uitstapjes gemaakt te hebben naar Elburg en Bataviastad was daar de eerste ochtendsessie. Twee dagen voorafgaand had ik een mooie zandplaat ontdekt

karper vangen van zo'n groot waterstelsel!? Het zou niet gemakkelijk worden. Het Veluwemeer is ontzettend groot, ondiep, monotoon en rijk aan waterplanten.

UITGEBREIDE MOGELIJKHEDEN

Vanwege de immense oppervlakte van het Veluwemeer is een boot een absolute must. Ik had voor deze vakantie een rubberen boot van 2.40 meter meegenomen. Een elektromotor is geen overbodige luxe hierbij. Deze heb ik niet, dus ik ben de vakantie sportief en roeiend doorgekomen. Mocht je een grotere en luxere boot in je bezit hebben dan is het mogelijk gebruik te maken van een trailerhelling of een ligplek in één van de twee kleine haventjes die aan het park liggen. Voor de roofvisser dus ideaal. Er zijn vanaf Bad Hoophuizen prima dagtripjes te maken om op grote snoek en baars te vissen. Daar staat het Veluwemeer om bekend.

ZOEKEN, KIJKEN, PEILEN, VOEREN & VANGEN

Waar snoek en baars gemakkelijk te vinden zijn, is het voor karper hele andere koek op het Veluwemeer. Het is geen water waar je een paar kilo boilies op een stek deponert en gaat afwachten. De karper is hier heel trekklustig. Waar ze vandaag zwemmen, kunnen ze morgen een paar kilometer verderop liggen. Het lijkt heel ingewikkeld maar dat valt in de prak-

tegen een dichte rietkraag aan. Ik zag door het heldere water meteen een paar donkere schimmen over de zandplaat zwemmen. Twee dagen lang werd de zandplaat twee keer per dag voorzien van boilies en mais. Omdat ik door de dichte rietkraag niet aan de kant kon komen werd er besloten om vanuit het bootje te vissen. Alle visspullen werden in compacte vorm meegenomen en de hengels al beaasd in het huisje. Ik had me voorgenomen om deze ochtendsessie van een uurtje of drie gewoon naast de boot te gaan staan in een waadpak en daardoor de karpers door het ondiepe en heldere water zo min mogelijk te verstoren.

Het was twintig minuten peddelen van het vakantiehuisje naar de stek. Ik zet de boot vast aan een lange bankstick en zet twee beetmelders op lange banksticks voor de boot. De achterkant van de hengels laat ik rusten op de boot. Het is even improviseren, maar dat maakt nu wel dat de karpers benaderbaar zijn. Het is gewoon een kwestie van niet al te gelimiteerd denken. Ik gooi de eerste hengel in. Ik laat de lijn zinken en wil de hengel op de steun plaatsen. Ik voel meteen een harde ruk. Kort daarna wordt de hengel bijna uit m'n handen getrokken! Ik heb een aanbeet en dat al na twintig seconden!

Ik dril de vis af en even later ligt er een langgerekte torpedoschub in het net. M'n vakantie is nu al geslaagd! De onderlijn wordt opnieuw op de zandplaat gedeponeerd. Even een bak koffie en tijd om wat foto's te nemen. Niets van dit alles! Opnieuw krijg ik een keiharde aanbeet en sta weer te drillen. Wat gebeurt er hier allemaal!? Binnen vijf minuten sta ik m'n tweede karper te drillen en dat op dui-

zenden hectares aan water. Ook deze vis glijdt keurig over het netkoord. Het is een iets zwaardere vis. Het maakt me allemaal niet uit. De missie is geslaagd!

VOOR HET HELE GEZIN

De dagen erna vis ik een aantal korte ochtendsessies. Door het warme nazomerweer blijven de karpers dagenlang op de ondiepe zandplaat hangen. Nog even lekker opwarmen voordat de herfst zijn intrede doet en er is natuurlijk continue voedsel te vinden. Ik vang elke sessie vis. Hierbij vang ik als bijvangst ook nog een aantal kolossale windes. Dus als tip; neem ook je lichte vlokhengel mee! Prachtsport! Het leuke van zo'n vakantie is dat ook je gezin nu eens zichtbaar kan kennismaken met jouw hobby. Dat levert leuke, enthousiaste en soms hilarische taferelen op. Ik heb zelfs mijn bonuszoon deze vakantie aan het vissen gekregen. Zo kocht ik in de plaatselijke hengelsportzaak een vast stokkie, een tuigje en een doosje maden. Door de vele

eilandjes en haventjes is het hier dus ook prima vissen voor de kinderen. Er werden talloze baarzen, kleine windes, ruisvoorns en blankvoorns gevangen. Voor de witvisser is het hier dus ook prima toeven.

Bad Hoophuizen is een vakantiepark dat uitermate geschikt is voor het hele gezin. Terwijl jij een karper staat te drillen kan de rest van het gezin genieten van het recreatiestrand en het zwembad. De huisjes zijn van alle luxe voorzien. Een grote tuin, barbecue, parkeerplaats en wifi. De kampwinkel ontbreekt ook niet op het park. Wil je meer informatie over dit park? Neem dan eens een kijkje op www.droomparken.nl en zoek dan op Bad Hoophuizen. Succes alvast met boeken!

TEKST & FOTOGRAFIE HYPPO WANDERS

VLEIEGVISSSEN

Altijd en overal!

Nu, te midden van de Tweede Golf, wordt het allengs duidelijker hoe fijn onze hobby is. Geen restricties, geen mondkapjes en geen social distancing. Wij mogen én kunnen blijven vissen. Geen nieuws overigens want dat gold ook al vóór de corona-crisis: sportvissen kun je het hele jaar door. Voor vliegvisseren geldt hetzelfde. Zolang er water is zonder een harde toplaag, is vliegvisseren een prima optie om je tijd mee te verdoen aan de waterkant.

September 2020 was heerlijk. Ik kan terugkijken op een fijne, zonnige en verrassingsvolle maand. Vliegvisstripjes naar het dichtbijge buitenland konden om de welbekende redenen geen doorgang vinden. Dus noodgedwongen moest ik op zoek naar nieuw viswater, liefst 'om de hoek'. En daar hebben we in Nederland meer dan genoeg van. Tussen Amsterdam en Utrecht miegelt het van fijn vliegviswater. Zo herontdekte ik onder de rook van Amsterdam delen van het Groene Hart. De polders van onder meer Wilnis werden opnieuw bezocht. En iets zuidelijker nodigde de Lek uit tot avontuurlijke avondjes. Maar ook in de stad, op loop en fietsafstand, is er veel te beleven. Het aardige is dat veel van die tripjes te voet of op de fiets kunnen worden afgelegd. Reistijd is er amper, vistijd des te meer. Met als gevolg dat je vele verloren uurtjes makkelijk kunt invullen. Even weg tijdens lunchtijd of 's avonds na het eten een paar uurtjes op pad.

Tijdens die uitstapjes bestonden de vangsten voornamelijk uit blank- en ruisvoorn, winde, roofblei, baars, snoekbaars, snoek en een enkele karper en brasem. Zo'n beetje het hele Nederlandse visbestand komt op de korrel. En het aardige van vliegvisseren is dat je voor dat hele scala aan

September 2020, vliegvisseren in je hemdsmouwen. Wie had dat gedacht!

vissen slechts twee verschillende hengels nodig hebt. Kom daar maar eens om bij de andere hengelsportmethodes!

OP PAD

"U en ik gaan op voorn." was de uitnodiging van Jan Schreiner in het Groot Sportvissersboek. In dat hoofdstuk hield de grootmeester van de hengelsport een warm pleidooi voor de visserij op voorn. Weliswaar kwam er geen vliegenhengel aan te pas, maar de strekking van het verhaal blijft overeind: (vlieg)vissen op voorn is een enerverende bezigheid. Het is lastig te duiden wat deze visserij zo aantrekkelijk maakt, het is een opeenstapeling van factoren. Allereerst zwemmen er heel veel van rond, zowel de blankvoorn als de ruisvoorn kun je beschouwen als wat de mussen onder de vogels zijn. Dus de kans op succes is heel groot. Tref je het niet en blijven de vangsten uit, dan is regelmatig verkassen de boodschap. Totdat je stuit op een schoolje dat bereid is om mee te werken. Dat zoeken, speuren en uiteindelijk vis vinden geeft veel voldoening. Je bent actief bezig, je loopt vrij rond in de natuur.

MINDER IS MEER

Mijn uitrusting is minimaal. Een aftma 3 vliegenhengel opgetuigd met een reeltje dat gevuld is met een drijvende weight forward lijn. De getrokken leader heeft dezelfde

31

*Bij warm
weer laten
voorns zich
snel zien.*

lengte als de hengel en heeft een punt dikte van 0,16 mm. Daaraan knoop ik een klein ringetje zodat ik makkelijk een verse leaderpunt kan aanknopen. Deze punt is meestal 0,14 mm dik. Is de vis kieskeurig dan knoop ik een 0,12 mm punt aan.

Een kleine sling bag biedt ruimte aan een paar rolletjes met extra nylon, een doosje met lijnvet en

Twee eenvoudige maar prima vangende nimfen. een doosje met kneedbare beetverklikker. Aan een oprolspeld hangen gebroederlijk een arterietangetje en een lijnclipper. En verder neem ik drie doosjes met vliegen mee. Twee daarvan zijn gevuld met nimfen, de derde bevat droge vliegen. Een polariserende zonnebril gaat ook mee als hulpje om de vis te vinden.

AAN DE SLAG

Vissen op voorn in de polder is niet al te moeilijk. Vaak verraden de voorns zichzelf. Kleine voortjes rommelen in het wateroppervlak, happend naar iets onzichtbaars. Heel verleidelijk om daar gericht een droge vlieg bij te plaatsen. Toegegeven, het is absoluut een fraai gezicht om een vis een kunstvlieg van het water te zien afslurpen. Toch preferer ik het vissen met de nimf. Omdat ik daar eenvoudigweg meer vis mee vang. En grotere.

Dus nu ook. Aan de leaderpunt hangt een van mijn favorieten: een klein, licht verzwaard nimfje. En op een zijlijntje een klassieker: de pheasant tail nimf. Dat kleine nimfje is niets anders dan een lijfje van groen elastiek en een kraagje van zwart zeehondenbont, gebonden op haak #16. Een miniem tungstenkraaltje laat het geheel naar enige diepte zinken. Wat het voorstelt? Geen idee. Maar de voorns zien er iets eetbaars in, wie ben ik om hen tegen te spreken...

Mijn worp komt goed uit, niet midden in de school maar keurig aan de rand. Meteen trek ik de lijn strak zodat ik de leader beter in de gaten kan houden. Want tijdens het afzinken wordt zo'n nimf weleens gegrepen. Stokt de zinkende leader even dan kan ik meteen reageren met een strip aan de vliegenlijn.

De nimfen zijn op diepte, het beetverklikkertje zakt half in het oppervlak. Voorzichtig zet ik het geheel in beweging door de lijn al achtjes draaiend naar mij toe te halen. Geen reactie. Nieuwe worp, nu iets meer naar rechts, richting een paar slordige plukken riet. Weer geen reactie. Nog een keer proberen. Dit keer geef ik wat meer snelheid aan de nimfen zodat de beetverklikker zich schoksgewijs een paar centimeters verplaatst. Per slot van rekening is in de ogen van de vis iets dat beweegt eetbaar. Na dertig centimeter schiet de verklikker naar rechts. De haak zetten is bijkans niet nodig, een voortje probeert tussen het riet te verdwijnen. Tevergeefs.

Groot zijn ze niet, maar zo nu en dan zit er een uitschietter tussen. Met 20 centimeter ben ik dik tevreden. Na zo'n dagje struinen in de polder is de kans groot dat je van dat formaat er een aantal vangt. Aan het eind van de dag rui-ken je handen naar succes!

ALTERNATIEF

In het najaar neem ik graag een tweede hengel mee. Een-tje waarmee je een forse streamer kunt werpen. Waar veel voorns zwemmen, zwemt meestal ook een snoek. Dus wat let je om na de lunch even naar de auto te lopen om van uitrusting te wisselen. Tijdens zo'n dagje voornvissen word je gegarandeerd een paar keer geconfronteerd met weg-

*Het Groene Hart, prima vliegviswater,
Nederland op zijn fraaist.*

vluchtende voorns. Onthoud dergelijke plekjes zodat je er later op de dag even langs kunt gaan.

De streamerhengel is uit de aftmaklasse 8. Misschien een tikje te zwaar voor de polder, maar je kunt hem ook gebruiken op groot water waar de snoeken ook iets groter worden. Of voor de karper, maar dat is een ander verhaal. De reel is gevuld met een bijbehorende drijvende lijn. Het merendeel van het polderwater is niet diep, hooguit anderhalve meter. Dus een zinkende lijn is niet nodig. Mocht je het gevoel hebben dat de streamer niet diep genoeg komt, dan kun je opteren voor een zinkende polyleader. Die zijn in verschillende zinksnelheden te koop en zeer betaalbaar.

De sling bag krijgt een nieuwe inhoud. Een rol 0,40 dik nylon dat als leader gaat functioneren, een aantal soepele staaldradjes en een doos gevuld met streamers. Iets vergeten? Ja zeker: een grote, sterke onthaaktang. Verbazingwekkend hoe weinig materiaal je nodig hebt bij het vliegviszen.

Een handig hulpmiddel is het lijnmandje. Een soort plastic afwasteiltje met verticale pionnen. Met een riem bevestig je die voor je buik zodat je de binnengestripte lijn erin kunt laten vallen. Dat voorkomt dat de losse lijn in het hoge gras blijft hangen. Het gebruik ervan is even wennen maar na verloop van tijd merk je dat je makkelijker en verder werpt. En verkassen gaat ook sneller omdat je de lijn niet helemaal hoeft op te spoelen.

Vliegviszen op snoek is meters maken. Het vergt even een *mind set*. Krijg je tijdens het voornvissen met regelmaat beet, bij het streameren is het doorzetten. Snoeken liggen nu eenmaal niet gestapeld in het polderwater. Maar

ze hebben zo hun voorkeur. Zoals hierboven al genoemd: waar veel voorns zich ophopen, is ook snoek te vinden. Daarnaast kan elk obstakel een schuilplaats vormen voor de snoek. Een half gezonken bootje, een duiker of wat bijeengedreven eendenkroos. Allemaal plekjes waar je even de streamer kunt uitlaten. Natuurlijk sla je ingangen van zijsloten niet over, net als de grote kruisingen.

Over streamers kun je boeken vol schrijven. Ze zijn er in alle soorten en maten. Ik mag graag forse streamers gebruiken. Toegegeven, het werpt niet altijd even soepel. Maar ze zijn wel duidelijk aanwezig in het water. En kunnen in het algemeen tergend langzaam terug gevestig worden zonder in te boeten op hun actie. Met name streamers van strippen bont golven zeer verleidelijk door het water. Daarbij komt dat het binden van een streamer een leuk tijdverdrijf is tijdens de lange winteravonden. Zelf kom ik daar helaas niet zo vaak meer aan toe maar gelukkig vind ik anderen zo nu en dan bereid een paar streamers voor mij te binden. Bijvoorbeeld Erik de Noorman. Onder vliegvisser is hij zeer bekend om zijn denkwijze omtrent binden. Kijk maar eens op zijn website www.erikdenoorman.com die tot aan de nok toe gevuld is met tips en wetenswaardigheden.

Meer weten over vliegviszen?

Surf naar www.dedigitalevliegvisser.nl en download dit fraaie vliegvisblad. Het is gratis!

Een mooi formaat poldersnoek komt de streamer tegen zijn zin in terugbrengen.

DAG ÉÉN

Volgens de geleerden is de Amstel de eerste dag altijd goed. En wij treffen het met de loting: wij mogen naar stek A4. Om half acht mochten we het parcours op. Wij waren iets later.

Het traject was iets anders uitgezet. Vanwege de deelname van dertig koppels per vak heeft men besloten op het hele middenstuk uit te zetten. Nummer vier stond nu een eind verderop. Aangezien ik hier nog nooit gevestigd had was het voor ons afwachten hoe het zou gaan. We besloten om op 25 en 40 meter te gaan vissen. Al snel na de start meldde de top van Jeroen zich: een brasem bracht ons van de nul af. Hierna ving Jeroen regelmatig een mooi visje. Ik moest wat langer wachten maar ook bij mij ging het een beetje lopen. Mijn slag vissen was iets groter. Dit hield mooi aan totdat twee grote boten elkaar passeerden. Hierna was het gedaan met de aanbeten. Jeroen wist nog een brasem te vangen maar ik kon mijn stand van honderd meter dom kijken weer in stelling brengen. Bij de weging eindigden we met onze zestien kilo op de zevende plaats. Met andere woorden: geen goed begin. Op A1 en A2 werd wel goed gevangen. Veertig en dertig kilo. Onze vrienden Michel en Arno visten een vierde plek met bijna achtentwintig kilo. Wat vangsten betreft hebben we vandaag wel een leuke dag gehad. Op naar ons overnachtingsadres, eten en 's avonds even gezellig een biertje doen en de volgende morgen weer vroeg op.

DAG TWEE

Net na vijf uur gaat de wekker. Even kijken, en ja hoor, onze vrienden app stond weer vol met berichten. Wij hebben een kopstek geloot: C90. Op zich een mooi nummer maar de uitslag van deze stek op de eerste dag viel tegen. In het laatste vak was de eerste dag veel gevangen, maar plaats C90 eindigde als achtste gevestigd met tweeëntwintig kilo. Michel en Arno moesten naar de Amstel op plaats A18. Hier werd de eerste dag als negende gevestigd met bijna acht kilo. Afwachten dus. Eerst maar even een ontbijtje en dan naar de waterkant. Aan de waterkant overleggen we wat te doen want vandaag is het alles

of niets. We gaan in ieder geval dumpen vandaag. Jeroen gaat vissen met de vaste stok en ik vis naar de overkant. We hebben maar één doel en dat is een plek bij de top drie zodat we de laatste dag nog meevisten om de prijzen. Het uitpakken en opbouwen lukt net binnen de tijd: we hebben nog twee minuten over. Wij kletsen te veel tijdens het opbouwen. Misschien de volgende keer maar eerst opbouwen en dan kletsen. Maar of dat lukt met Jeroen erbij?

Jeroen heeft twee voerplekken gemaakt en ik ga alles op mijn plek dumpen. Terwijl ik nog aan het voeren ben, vangt Jeroen al een visje. Nadat ik een korf op tien gebracht heb, begin ik ook maar eens met vissen. Het nadeel is, wanneer je een dobber in het water ziet liggen, je daar dan ook op let. Jeroen vangt regelmatig en ik krijg pas na een half uur mijn eerste aanbeet: een baarsje. Even later nog een baarsje en later nog één en nog één. Jeroen is inmiddels naar de andere plek gegaan en even later zakt zijn dobber mooi weg: de eerste brasem is een feit. Daarna gaat het aan de lopende band. Ik twijfel want ik vang alleen maar baarzen aan de overkant. Er zitten best wel grote bij. Even overleg waarna ik op een meter of vijftwintig een plekje maak. Jeroen vangt lekker door en ik vang af en toe een klein platje en nog meer baarsjes. De laatste twee uur schakel ik over op de vaste stok om wat korter te vissen zodat ik misschien nog wat aantallen kleine vissen kan vangen.

Op 2, 3 en 4 oktober mochten wij voor het eerst mee vissen met de driedaagse. Eigenlijk zat deze wedstrijd al vol maar omdat een koppel zich had afgemeld konden we toch tot onze verrassing deelnemen. Alles leek in kannen en kruiken maar door de toename van het aantal corona gevallen was het de vraag of de regels van het RIVM en de politiek aangescherpt zouden gaan worden. Gelukkig kregen we de week voor de wedstrijd groen licht om de wedstrijd te kunnen vissen. Wel met enkele aanpassingen. De vak indeling en loting gebeurde digitaal en werd via mail verstuurd. Meelopen met de weegploeg mocht niet en uiteraard moest de anderhalve meter regel in acht genomen worden.

EEN VERSLAG VAN EEN WITVISSER

MOOIE DRIEDAAGSE MET UPS EN DOWNS

Deze keuze pakt goed uit, ik krijg er de slag in en vang regelmatig een mooie brasem. Tijdens de weging blijkt er dat op enkele plaatsen in het vak ook goed gevangen is. Koppel Klaas Duizer en Harry Schaeken staan op dat moment hoog met veertig kilo en koppel Marcel Boel en John Vallenduuk zevenendertig kilo op plaats twee. Geen geringe resultaten terwijl ik niet wist hoe wij erbij stonden. Jeroen heeft de hele wedstrijd door goed gevangen en ik de laatste twee uur. Bij mijn weging van vijftien kilo seint Jeroen mij: wij zitten goed! Dat had ik niet verwacht maar met tweeënveertig kilo winnen wij het vak en kunnen een punt bijschrijven. Onze vrienden moesten het weer met vier punten doen. De Amstel

was deze dag zeer slecht en met iets meer dan twee kilo eindigen Arno en Michel als vierde.

DAG DRIE

Net als Michel en Arno gaan we naar het Amsterdam-Rijnkanaal. Wij loten nummer B44. Op zich geen verkeerd nummer want hier werd elke dag redelijk gevangen. Michel en Arno starten in het eerste vak op B33. Als iemand van ons nog een goede dag heeft, dan zit er nog een eindprijs in. Aan de waterkant waait het hard, windkracht vijf. Gelukkig komt de wind schuin van achter en niet van voren. Tijdens het uitpakken zien we de eerste grote boten al langskomen. Ik kan me de wedstrijden van eerder bij Maarsen en Loenen nog herinneren. Veel boten en de hele dag het geluid van klotsend water. Zo erg dat je op bed nog het klotsen hoorde!

Spullen opbouwen en vissen maar. Ondanks de nodige verkregen tips weten we het op een gegeven moment niet meer. We maken zelf maar een keuze en starten op 20 en 15 meter. Het duurt wel erg lang voordat we beet krijgen. Terwijl de burens rechts en links regelmatig een visje vangen. Op een gegeven vangt Jeroen een brasem. Hierna begint het een beetje te lopen. Bij mij is het erg rustig. Ik heb dan wel geduld maar begin mij toch af te vragen wat er aan de hand is. In de eerste vijf uur

heb ik drie keer beet gehad met een visje als resultaat. Dan maar iets veranderen. Een plek op zestig meter geprobeerd maar dat was het ook niet. De laatste drie kwartier krijg ik, na vele veranderingen, de aanbeten en kan ik nog een visje of vijf vangen.

Wat zou er gebeurd zijn als ik dit eerder gedaan had? Daar komen we nooit achter. Er wordt gezegd dat de vissen altijd het laatste uur terugkomen. Ik vraag me dan af wanneer het laatste uur is. Maar goed, het was voor ons einde verhaal en we moeten het met de dagprijs van gisteren doen. Onze vrienden Arno en Michel hadden een betere dag. Deze mannen weten hun vak te winnen en zijn door deze overwinning in de eindprijs geëindigd. Onderweg naar huis krijgen we de einduitslag binnen en het blijkt dat wij nog een prijs in de superpoule hebben. We zijn op de achtste plaats geëindigd. Dat maakte voor ons het weekend helemaal af.

De driedaagse is gewonnen door B. Theunissen en Th. Verhoeven 6 punten en 76 kilo.

De Superpoule is gewonnen door R. van Oven en J. Gruys met 89 kilo. Gefeliciteerd mannen!

Ik wil een pluim geven aan de organisatie. Cor Schenk, John Kooij, Peter Koopman en Marc Berg. Het was allemaal, ondanks alle extra regels, super geregeld. Alles strak en op tijd, perfect!

Ook Marco van hotel 't Meertje, ondanks de moeilijke tijd, bedankt voor de gastvrijheid het was prima geregeld.

Het gaat slecht met de paling, de Red List van de IUCN classificeert haar toestand als "critically endangered", net als bijvoorbeeld de laaglandgorilla. De volgende stap is "Extinct in the wild" en omdat paling zich niet in gevangenschap voortplant is de volgende stap het einde van de paling als soort. Er moet dus iets gebeuren.

TEKST THIJS DE ZEEUW FOTOGRAFIE SJOUKJE BRUNIA

AMBASSADE VAN DE NOORDZEE

Het doel van dit onderzoek is de paling een stem te geven in de Amsterdamse politiek: wat zijn de belangen van de paling? De gemeente Amsterdam bestaat voor 35% uit water. Dat is meer dan 50 km² onderwaterlandschap dat potentieel geschikt zou kunnen zijn voor de paling, en al het andere onderwaterleven dat daar bij hoort. In de Groenvisie 2050 van Amsterdam heeft het water een kleine paragraaf maar wordt de diverse vissamenstelling van Amsterdam benoemd, net als het belang van Amsterdamse water voor trekvisserij. Belangrijk dus dat we aan de

politiek laten weten wat we onder water kunnen doen om de visstand in het algemeen en het toekomstperspectief van de paling in het bijzonder, te verbeteren.

HOE VERDIEP JE JE IN DE PALING?

Er is erg veel kennis over de paling en tegelijkertijd is ze altijd een mysterie gebleven. Dat heeft voor een groot deel te maken met het feit dat we nog steeds niet precies weten hoe de paling zich voortplant. Maar het komt ook doordat de paling enerzijds zo verweven is met de men-

selijke cultuur en tegelijkertijd zo moeilijk zichtbaar is. Ze leeft onder onze neus, maar we zien haar niet!

Om de paling beter te leren kennen en om ons haar wereld voor te kunnen stellen is kennis en verbeeldingskracht nodig. Ons onderzoeksteam bestaat daarom uit een wetenschapper, Maarten Erich, aquatisch ecooloog en mijzelf als landschapsarchitect en ontwerper. Voor ARTIS ontwierp ik verschillende dierverblijven en leerde ik luisteren naar de wensen van een opdrachtgever die je niet kunt verstaan zoals de Aziatische olifant, de onechte gaviaal en de Japanse kraanvogel.

Omdat het ingewikkeld is het dier waarvoor je ontwerpt te ontmoeten en te bevragen begint het onderzoek vaak met observeren. Maar de enige paling die ik ooit had ontmoet lag op een toastje en was gerookt. Om de levende paling te ontmoeten moest ik het water in om mijn duikbrevet te halen.

De eerste duik in de Ouderkerkerplas was meteen raak, net buiten de gemeentegrenzen kwamen we op een diepte van zo'n 8 meter een volwassen paling tegen. Een fors exemplaar zoals zo vaak het geval is in sierwater dat maar nauwelijks in verbinding staat met het boezemwater. Ook de tweede duik was het weer raak. Wederom een uit de kluiten gewassen exemplaar ditmaal in de Sloterplas. Steeds op kale kleiige bodem. Niet heel schuchter maar wel veel sneller dan een onervaren duiker.

Behalve zelf de paling te leren kennen zijn er natuurlijk al heel veel mensen die de paling op hun eigen manier kennen. Piet Ruijter die als één van de laatste beroepsvissers in Amsterdam op paling viste, kent de paling en de plekken waar de paling graag verblijft misschien wel het best. Maar hij ziet ook van dichtbij hoe de paling achteruitgaat. Op het laatst mocht de vis uit het Noordzeekanaal niet eens meer verkocht worden omdat ze te zwaar vervuild was. Sportvissers kennen de paling weer anders, misschien als onhandige bijvangst of als die lastpak die van je tuig één grote knoop maakt.

Onderzoekers van RAVON kennen de vis als een ernstig bedreigd dier. Een soort met een heel bijzondere ecologie, maar vooral als notoire trekvis. Een soort met verschillende levensstadia, die wel drie keer een metamorfose ondergaat. En het Waterschap heeft weer een andere kijk op de paling: het is bij uitstek de vis die de beperkingen ondervindt van honderden jaren watermanagement; van dijken bouwen, droogmalen en polderen.

HOE VERTAAL JE AL DEZE MENINGEN OVER DE PALING IN EEN ADVIES AAN EEN OVERHEID DAT IN DE EERSTE PLAATS DE BELANGEN VAN DE PALING BEHARTIGT?

Dit najaar zal in het Architectuurinstituut ARCAM een tentoonstelling worden georganiseerd waar de palingkaarten worden gepresenteerd. Kaarten hebben een uitgesproken politiek karakter, denk maar aan bestemmingsplannen of kadastrale kaarten. In dit geval bepaalt echter de paling de legenda.

Waar liggen de knelpunten? Wat zijn kansrijke gebieden om weer te verbinden? Welk water is het sterkst vervuild en waar begint het zoute water?

Rond deze kaarten zullen ambtenaren en politici worden uitgenodigd om te bespreken hoe de belangen van de paling onderdeel kunnen worden van beleid.

Zou het niet mooi zijn als we de paling letterlijk 'op de kaart' kunnen zetten door het eerste palingreservaat uit te roepen van Nederland; een gebied waar de paling meebeest over de inrichting van de openbare ruimte!

Voor meer informatie: www.ambassadevandenoordzee.nl

Bruno Latour

De Ambassade van de Noordzee is een initiatief gebaseerd op 'the parliament of things' van de filosoof Bruno Latour. Hij vindt dat in een eerlijke wereld niet alleen de mens zou moeten bepalen hoe er omgegaan wordt met de aarde maar dat dieren, planten en dingen zouden moeten kunnen meebeslissen.

De Ambassade van de Noordzee probeert vanuit die gedachte de belangen van de Noordzee te behartigen. De Noordzee is –zo is het uitgangspunt– niet van de mens, of de landen die haar omringen, de Noordzee is van zichzelf. Maar wij als mens besluiten wel van alles over die Noordzee: waar kan gas gewonnen worden, hoe lopen de vaarroutes, hoeveel vis mag er gevangen worden. Bovendien ondervindt de Noordzee ook allerlei gevolgen van minder bewuste keuzes. Zo wordt de Noordzee steeds warmer en verzuurt ze, het peil stijgt en het wordt onderwater steeds rumoeriger.

Een van de manieren om te luisteren naar de belangen van de Noordzee is onderzoek te doen naar haar bewoners en gebruikers. In dit geval de paling.

VISSEN voor KIDS

Hoi AHV VISKID,

Inmiddels is de winter begonnen en zoeken veel vissen in onze wateren hun warme bedje op. De karper de diepe warme plekken en de voorns trekken naar de havens om daar de winter door te brengen. Met een glaasje chocomel en een stukje speculaas is het ook in de winter goed vol te houden aan de waterkant! Veel roofvissen zijn erg actief in de winter! Geen excuus dus om langer achter de computer of playstation te zitten, want ook in de winter zijn deze vissen te vangen. Hoe je dat het beste doet leg ik je dit keer uit in VISSEN voor KIDS! Veel vis- en leesplezier en alvast een visrijk 2021!
Daan Rijpkema, Jeugdbestuur AHV

DOEN ZE DAT ZO?!

Het vissen op snoek is heel erg leuk om te doen. Met een eenvoudige spinhengel met kunstaas en een onderlijn, een schepnet en onthaakmat kan

je al naar de waterkant om achter deze rovers aan te gaan. Snoeken hebben een grote bek vol met vlijmscherpe tanden. Om je kunstaas veilig uit de bek te halen gebruik je de kieuwgreep. Maar hoe doe je dat zonder de vis te beschadigen?

Stap 1:

Voor de kieuwgreep pak je de vis, zoals de naam al zegt, vast in de kieuw. Als eerste til je de kieuwdeksel op en steek je langzaam je hand of een paar vingers naar binnen. Doe dit zonder dat je de rode kieuwbogen raakt, anders kan de vis beschadigen!

Stap 2:

Schuif je vinger langzaam naar voren en grijp met je duim onder de 'kin' van de snoek. Houd de vis (ook als deze gaat spartelen) stevig en boven een onthaakmatje vast.

Stap 3:

Houd de vis stevig vast en til hem langzaam op. Als het goed is gaat de bek helemaal open en kun je het kunstaas eenvoudig uit de bek halen. Ook voor het fotograferen van de vis kan je de kieuwgreep gebruiken. Ondersteun de vis met je andere hand achter de buikvinnen om zo een vette foto voor al je vrienden te maken! Houd de vis ook bij het onthaken en fotograferen boven de onthaakmat!

Wist je dat...

Wist je dat als je de kieuwgreep goed doet de bek van de snoek vaak helemaal open gaat? Op die manier kan je de vis goed vasthouden en veilig onthaken zonder dat de vis of je eigen hand beschadigd wordt!

Wist je dat een snoek wel 700 tanden heeft! Je ziet ze lang niet allemaal zitten, want het gebit gaat in de hele bek door! Met deze vlijmscherpe tanden kunnen ze hun prooi goed vasthouden.

Wist je dat je een Jeugd VISpas nodig hebt om te vissen op roofvis met kunstaas als je jonger bent dan 14 jaar? Deze kun je eenvoudig aanvragen op ahv.mijnhengelsportvereniging.nl

Ook in de binnenstad van Amsterdam zijn grote snoeken te vangen!

Een koffer vol kunstaas!

Roofvissen zijn niet kieskeurig en hebben heel veel andere vissen op hun menu staan! Ook in de hengelsportzaak staan er tal van soorten kunstaas op de menukaart. Het is dan ook vaak moeilijk kiezen met welk kunstaas je uiteindelijk gaat vissen. Daarom geef ik je vandaag een top 3 kunstaasjes voor het vissen op roofvis!

1. Spinners

Een van de oudste, maar nog steeds best vangende kunstaasjes is een spinner. Dit kunstaasje van metaal bestaat uit een spinnerblad die bij het binnen draaien snel ronddraait. Hierdoor ontstaan veel trillingen in het water waar de snoek op afkomt. Een echte allrounder!

2. Pluggen

Een ander goed kunstaasje is een plug. Vaak zijn deze voorzien van een luide ratel waar de grootste baarzen en snoeken op af komen. Om je kansen te vergroten gebruik je vaak een donkere en natuurlijke kleur in helder water, en een zo fel mogelijke kleur in troebel water!

3. Shads

Ook een shad mag niet ontbreken in je kunstaasdoos! Dit zachte rubberen aasje kan heel goed bewegen in het water en zo een echte vis nadoen! Door het gebruik van een jigkopje kan je zelf het gewicht van je shad bepalen!

IN THE PICTURE

Dit is Jeroen Verweij, 17 jaar oud en fanatiek streetfisher! In de winter vist hij het liefst in de binnenstad van Amsterdam om daar te jagen op de baarzen en snoekbaarzen. Met klein kunstaas vangt hij soms de grootste vissen, zoals deze vette baars uit de grachten!

Jeroen met een grote baars!

Shads doen het vaak goed bij de snoekbaarzen!

VIS-STRIP

De roofblei: een exoot die zich hier helemaal thuis voelt! Eens begonnen aan zijn opmars in de jaren negentig, nu in vrijwel elk water te vinden dat in verbinding staat met een van onze grote rivieren. Het is een slanke, vliegensvlugge, vis die gebouwd is voor de jacht in snelstromend water. Elk visje dat in zijn buurt komt verdwijnt in een split-second in zijn grote bek, waarmee hij hele scholen speldaas opslokt. Een prachtige zilveren sportvis, die voor veel spanning onder vissers kan zorgen, wanneer hij flitsend, met geweld, in het wateroppervlak jaagt.

Volgens velen is de zomer dé tijd om op roofblei te vissen, omdat ze dan vaker aan het oppervlak te vinden zijn en zich zo dus makkelijker verraden. Nu ben ik zelf van mening dat eind september, begin oktober een fantastische periode is om deze uit de kluiten gewassen voorn te belagen. Naar mijn ervaring voelen de roofbleien het wanneer de dagen korter worden, de nachten kouder en de winter op de loer ligt. Ze beginnen zich dan vol te vreten om hun reserves aan te vullen en zo de koude periode door te komen. Dagen waar je op hoopt, zijn die dagen waarop er veel actieve vis valt te zien. De ervaring leerde mij dat er een soort

voedselnijd ontstaat als er veel vissen bij elkaar zitten die een grote behoefte aan eten hebben. Waardoor ze minder voorzichtig azen en je ze makkelijker kunt vangen.

Ze zijn in het najaar dan misschien moeilijker op ondiep water te spotten, maar daar staat tegenover dat ze dan vaak wel agressief zijn, en stevig en dik gebouwd. Hét moment dus om een groot exemplaar te vangen!

STEKKEUZE

Ik denk dat op elk water dat in verbinding staat met een grote rivier, roofblei te vinden is. De kunst is echter om visstekken te vinden waar je gericht op ze kunt vissen en de kans op een roofblei dus reëel is. Afhankelijk van de afstand tot zo'n grote rivier (Lek, Maas, Rijn etc.) is het aantal stekken. Roofblei bevindt zich voornamelijk op plekken waar er gemiddeld meer

FLITSEND *Aspius* *aspius* ZILVER

TEKST & FOTOGRAFIE FÉLIX SENS

Ook toen het hoosde, was de roofblei volop actief, zelfs aan de wateroppervlakte.

stroming staat dan op de rest van dat water. Goede stekken zijn dan ook vaak (kleine) stuwen, waar veel water wordt weggepompt, en waar kleine visjes in de problemen komen en zo een gemakkelijke prooi vormen voor de roofblei. Denk ook aan stroomversnellingen en plekken waarbij obstakels zorgen voor een verandering in de stroming van het water.

MATERIAAL

Voor het vissen op roofblei gebruik ik hetzelfde materiaal als voor mijn baars/snoekbaars-visserij. Wat wel belangrijk maar vooral erg fijn is, is een molen met een hoge gear-ratio. Ik gebruik een 2500-serie molen, met een ratio van 6,0:1, waar ik per slag aan de molen bijna 90 centimeter lijn mee binnenhaal! Een strakke hengel om je aasjes ver mee weg te zetten is een pre, evenals een redelijke molen met fijn afstelbare slip en een dunne sterke gevlochten hoofdlijn.

Om iets preciezer te zijn, gebruik ik een hengel van 2 meter 40 met een werpgewicht tot 10,5 gram. De lijn die ik hiervoor gebruik is een 8-strengs gevlochten lijn van 0.06 mm dikte.

Het klinkt misschien wat dun om zo'n lompe vis mee te vangen, maar met deze lijn heb ik nog nooit lijnbreuk gehad bij het zetten van de haak, of bij een plotselinge aanbeet. Belangrijk is om de slip van je molen niet te strak af te stellen, dit voorkomt lijnbreuk bij de aanbeet (die kunnen namelijk snoei- en snoeihard zijn!). Als voorslag gebruik ik een stuk fluorocarbon van ongeveer anderhalve meter, 25-30/00 dikte. Aan het einde van mijn voorslag bevestig ik het aasje met een improved rapala knot, of een klein speldje, waarmee ik snel van aas kan wisselen. Een kleine tip is, om een extra splitringetje te bevestigen tussen de haak en het aasje zelf, dit geeft de vis minder kans om tijdens de dril de haak uit zijn bek te werpen.

AASKEUZE

Op stekken waar veel wordt gevestig kan het dressuur doorbrekend werken om met plugjes of *lipless crankbaits* te vissen waar géén ratel in zit en die dus bijna alleen maar vibraties veroorzaakt. Ik vis eigenlijk het hele seizoen door met aasjes van 4 tot 8 centimeter. Wanneer je roofblei in de verte ziet jagen, en je dus ver moet kunnen werpen, gebruik dan slanke aasjes van een gram of tien, zoals slanke pluggen, of spintail-achtige aasjes. (Loden/wolfram aasjes, met een enkele haak of dreg, en een klein spinnerblad als staart.)

Wanneer er veel roofblei aan de oppervlakte jaagt, voor-

al 's ochtends vroeg, vis ik graag met oppervlakte-aas zoals een *walk the dog* - aasje dat op het wateroppervlak ligt en bij tikjes met je hengel, breed van links naar rechts uit slaat. Je ziet het meteen als er een roofblei op afkomt, de aanbeten zijn

Links: Oppervlakte aasjes, plugjes, lipless crankbaits en meer!

Boven: Een mooie roofblei die mijn ratelplugje aanzag voor een lekker hapje.

werkelijk spectaculair. Als ik merk dat dit niet het gewenste resultaat geeft dan ga ik net onder

het wateroppervlak vissen, zo'n tien centimeter onder de waterspiegel. Dit doe ik met zinkende aasjes, met een wijd uitslaande actie, zonder ratel en met de hengeltop omhoog, snel draaiend aan de molen, met af en toe een kleine pauze in je presentatie, of een fel tikje waardoor het aasje sporadisch wegschiet.

Vaak krijg je wanneer je deze spin-stop inzet een snoeiharde tik, let er goed op dat je slip niet te dicht staat! Mocht dat ook niet werken, dan probeer ik vaak een meer agressieve presentatie, zoals het vissen met *slow jigs* of ratelpluggen of ga ik nog iets dieper onder de waterspiegel vissen. Lekker variëren met kunstaa's en veel trucjes uitproberen.

TOT SLOT

Hopelijk ben je nu enthousiast geworden om het ook eens te gaan proberen. Zoek een stek uit waar het hard stroomt, knoop je beste aasje aan de lijn en waag een poging! De flitsende zilveren vis van de stroming zal zich met veel geweld, mits juist gepresenteerd, op het kunstaa's storten en zal voorgoed een plekje in jouw vissershart innemen!

SPORTVISSERIJ LOODVRIJ

Een beter milieu begint bij jezelf. En als sportvisser ga je natuurlijk voor een schoon watermilieu. Lood hoort daar niet in thuis, want dit metaal is vervuילend en ongezond voor mens en dier. Sportvisserij Nederland zet daarom in op het gebruik van milieuvriendelijke alternatieven om tot een loodvrije hengelsport te komen.

Ga naar www.sportvisserijloodvrij.nl
voor meer informatie en een overzicht van loodalternatieven.

BOSBAAN

24-UUR

TEKST & FOTOGRAFIE TWAN BRAAS

De herfst had zijn intrede gedaan en de flinke wind en regen begroetten de deelnemers voor en tijdens de traditionele AHV Bosbaan 24-uurs karpervedstrijd. In verband met de Corona-maatregelen was er deze keer geen uitgebreide ontvangst met koffie/thee en cake. Bij aankomst trok elke deelnemer zijn steknummer en begaf hij zich met een goedgevulde AHV-goodiebag meteen naar zijn visstek.

Het was zaterdag 10 oktober 2020 en om 10:00 uur ging de karpervedstrijd aan de Bosbaan van start. Het regende al dagen en dat was tijdens de wedstrijd ook niet anders. Ondanks die regen hadden de 24 deelnemers er veel zin in. Tijdens de wedstrijd werden de deelnemers getraceerd op een broodje worst met een drankje. Nadat alle lijnen inlagen, konden wij pas aan het begin van de middag voor het eerst in actie komen toen een mooie schubkarper van 9.5 kilogram zich meldde. Wederom duurde het weer even voordat de volgende vis zich aandeed, maar daarna bleef het wel gestaag binnen druppelen. Opvallend, maar niet onverwacht, zochten bijna alle vissen in het donker de onthaakmat op. De karpers bevonden zich daarbij ook duidelijk aan één kant (zuidwest) van de Bosbaan. Stek 11 (Andre Steffen) zat op goud en stevende middernacht af op de eerste plaats. Rond 3 uur had hij al 4 vissen gevangen en moest er flink wat gebeuren wilde hij nog ingehaald worden. De spanning om plek twee bleef daarentegen tot het eindsignaal erg hoog. Op tientallen grammen (0,55 gram verschil) werden uiteindelijk de plekken 2 en 3 verdeeld. Iedereen was de nacht goed doorgelopen en na een kleine bui dachten we dan ook alle regen wel gehad te hebben. Op de zondagochtend werd helaas geen vis meer gevangen. Nadat om 10 uur de wedstrijd erop zat, kwamen de deelnemers na het inpakken van de spullen richting de partytent waar de prijsuitreiking onder het genot van een kop koffie plaats vond. Er zijn in totaal 10 vissen gevangen door 5 verschillende deelnemers. De ranglijst ziet er als het volgt uit:

1. A. Steffen met 3 schub- en 1 spiegelkarper, totaalgewicht: 38,55 kg
2. J. Schuijjer met 1 schub- en 1 spiegelkarper, totaalgewicht 19,92 kg
3. J. de Hoop met 2 spiegelkarpers, totaalgewicht 19,37 kg
4. W. Massop met 1 spiegelkaper, 7,72 kg
5. J. Wolff met 1 schubkarper 7,36 kg

Andre Steffen is een trouwe deelnemer uit Arnhem. Net als Johnny de Hoop vallen zij beiden telkens in de prijzen. Om de kennis van Johnny niet verloren te laten gaan was zijn zoon Johnny jr. deze keer meegekomen. Al met al kunnen we terugkijken op een zeer geslaagde wedstrijd met mooie resultaten. Alle deelnemers zijn met een leuke prijs naar huis gegaan.

Tot slot willen wij graag iedereen bedanken voor hun deelname en zien we jullie volgende jaar graag weer bij onze karpervedstrijden (de Bosbaan en de Sloterplas) terug. Last but not least ook een compliment voor onze trouwe sponsors HS Rien de Wolf, HS Willem, HS Amsterdam en HS 2000 voor hun bijdrage aan deze wedstrijd!

Dat de herfst een schitterende periode is voor roofvissers weten velen onder ons. Veel mensen zoeken hun geluk dan op het zoete water, vissend op snoek, snoekbaars en baars. Maar juist deze maanden kunnen ook uiterst effectief zijn op het zoute water. De zeebaars gaat net zoals andere roofvissen samenscholen en er ontstaat voedselnijd onder de vissen en dat maakt het vangen van de nodige zeebaarzen een stuk makkelijker.

TEKST & FOTOGRAFIE MARCEL DE RUYTER

Houd het simpel! COOLE ZEEBAARZEN

Heb je wel eens van de *K.I.S.S.-rig* gehoord? Nee? Nou dat is *Keep It Simple Stupid!* Je kan het zeebaars vissen zo moeilijk maken als je wilt, daarom probeer ik het juist simpel te houden. Beperk je tot stekken waar je weet dat ze huizen en vis altijd als het water stroomt. De regel twee uur vóór en na elke tij wisseling geldt in het algemeen. Ook bijt de vis naar mijn mening altijd beter met

iets donkerder weer. Daarom vis ik zeker in de herfst door tot in de schemertijd. Ik heb schitterende zeebaarssessies meege maakt tijdens het laatste half uurtje daglicht, terwijl het daarvoor soms helemaal niets was. Ga licht bepakt op stap en zorg voor goede waterdichte kleding. Aan zee is het doorgaans een stuk frisser dan in het binnenland en trek dus liever teveel kleding aan dan te weinig. Ook is goed schoeisel een absolute noodzaak, het kan werkelijk spekglad zijn aan zee. Zelf gebruik ik al jaren zogenaamde Rockhoppers, dit zijn laarzen met spikes om glij en valpartijen te voorkomen. Door de jaren heen heb ik veel mensen smakkers zien maken met als gevolg kapot materiaal of erger in de vorm van lichamenlijk letsel. Beperk je verder tot één hengel en een klein tasje met wat materiaal. Al het overige materiaal laat ik in de auto

liggen. In mijn tackle box heb ik een aantal plugjes, lepels, pilkertjes en shadjes. **V e r g e e t** niet dat het kunstas vaker de visser vangt dan de vis en dat elk moment dat het aasje niet in het water ligt geen vis oplevert. Als je met deze in-

Gevonden op half water

stelling richting de kust gaat heb je voor 90% alles al op orde.

DE ALOUDE LEPEL

Neem dus niet teveel kunstaas mee. Ik houd het dan ook simpel. Zeebaarzen kunnen in verschillende waterlagen jagen. Strak tegen de bodem, in middelste waterlaag of zelfs in het wateroppervlak. Dat het ene kunstaasje soms beter scoort dan het andere lijkt mij duidelijk. Neem dus kunstaas mee in diverse gewichten en afmetingen die passen bij deze regel. Een aasje dat absoluut wordt onderschat is de aloude lepel. Een lepel, ook wel *metal bait* genoemd, is een echt *search bait*. Hiermee bedoel ik dat je er veel worpen mee kan maken en diverse waterlagen kan afvissen om uit te pluizen waar de zeebaars zich ophoudt. Als ze behoorlijk diep zitten dan switch ik naar een shadje met loodkop. Merk ik dat de zeebaars toch relatief hoog zit dan kan een niet al te diep lopende plug of zelfs een topwater plug zeker het verschil maken. Soms vis ik ook gewoon door met een lepel omdat je door het spelen met gewichten prachtige zweefmomenten kan creëren. Dit laatste is juist erg belangrijk voor zeebaars. In principe scoort de oude 10 of 12 grams Abu Toby eigenlijk altijd wel. Net als de Hansen Stripper. Wanneer ik kies voor shads, dan worden het Turbo shads in combinatie met een ronde loodkop passend bij de stroming. De Black Minnow heeft zich natuurlijk ook al ronduit bewezen, dus ook die gaat standaard mee in de tackle box. De keuze in pluggen is oneindig te noemen, maar de Rapala X-Rap en de Yo-Zuri Duel Aile Magnet zijn tijdloos.

OBSERVEREN IS LEREN

Door het water te observeren kun je enorm veel informatie vergaren. De aanwezigheid van watervogels en zeehonden vertelt of er wel vis zit op de stek of niet. Veel mensen mijden deze dieren liever, maar waar deze dieren zich ophouden zit zeker prooivis. En waar prooivis zit kan de zeebaars niet ver zijn.

Iets waar je ook heel veel informatie uit kan halen is de stroming van het water. Eigenlijk zie je vaak al waar de rustige plekjes zijn net langs de stroomnaad. Dit zijn de plekken waar hongerige zeebaarzen op de loer liggen om hun prooi te verassen. Werp dus niet blindelings je aasje in, maar bied dit natuurgetrouw aan door het op de juiste wijze binnen te vissen. Werp je aasje altijd stroomopwaarts in om stroomafwaarts te eindigen. Zeker op het moment als je het aasje stroomafwaarts uit de stroomnaad trekt, kan de zeebaars toeslaan. Het loont dus de moeite dit

laatste stukje richting de kant gevarieerd binnen te vissen. Met gevarieerd binnen vissen doel ik zeker op het maken van een spinstop, waarmee je dus eigenlijk je kunstaas in één keer even stopt waardoor je aasje naar beneden dwarrelt of bij een plug even blijft hangen. Suspenderende pluggen zijn daarbij ideaal. De aanbeten kunnen echt snoeihard zijn en die zijn zo verslavend!

REGELS AAN ZEE

Zeebaars is een smakelijke vis, maar daarvoor gaan wij als echte sportvissers en natuurliefhebbers niet naar de waterkant. Natuurlijk is het geen probleem om een visje mee te nemen voor eigen consumptie, maar houd je dan wel aan de regels. Voor Nederland geldt dat je van 1 maart t/m 31 november twee zeebaarzen van 42 centimeter of groter per dag mag meenemen. Dit betekent dat je van 1 december tot 1 maart geen zeebaars in het bezit mag hebben. Het is natuurlijk fijn om een bag limit te hebben, maar ga hier wijs mee om. Persoonlijk denk ik dat één vis in de klasse van 42-50 cm al voldoende is voor eigen gebruik. Zeker de grotere vissen zijn belangrijk voor het nageslacht, dus zet deze zoveel mogelijk terug.

Daarnaast erger ik mij aan de troep die vissers achterlaten aan zee. Stukken lijn, bakjes van zagers en pieren, blikjes drinken, plastic, etc. Het is een kleine moeite om een plastic tasje mee te nemen en hierin je afval te verzamelen om dit vervolgens later in de prullenbak te deponeren. Geef hierin het goede voorbeeld en voorkom dat watervogels vast komen te zitten in plastic of vislijnen zodat je nog wel mag blijven vissen waar je vist. Als we hier wijs mee omgaan, kunnen we nog lang blijven genieten van onze prachtige sport en de zeebaars.

Zet ze liever terug!

Knopenpraat

de verbindende factor in beeld

TEKST & ILLUSTRATIES SJOERD SCHRASSEN

Bij alle disciplines binnen de hengelsport zijn er vele verschillen. Drie factoren zijn echter bij iedere tak aanwezig: Lijn, Haak en ... Knoop.

Zonder deze drie is het zelfs voor de beste sportvisser nagenoeg onmogelijk een vis te vangen. Laten we één van deze drie noodzakelijke onderdelen eens nader onder de loep nemen: 'De Knoop'.

De dubbele Grinner als voorslagknoop

De Grinner is misschien wel één van de meest universeel te gebruikte knopen binnen de hengelsport. Niet raar dat we deze knoop dan ook regelmatig als Uni-knoop tegenkomen. The Grinner knot kent of gebruikt eigenlijk elke hengelsporter, van vliegvisser tot zoet en zoutwater vissers. Je kan er bijvoorbeeld een wartel of haak mee aan

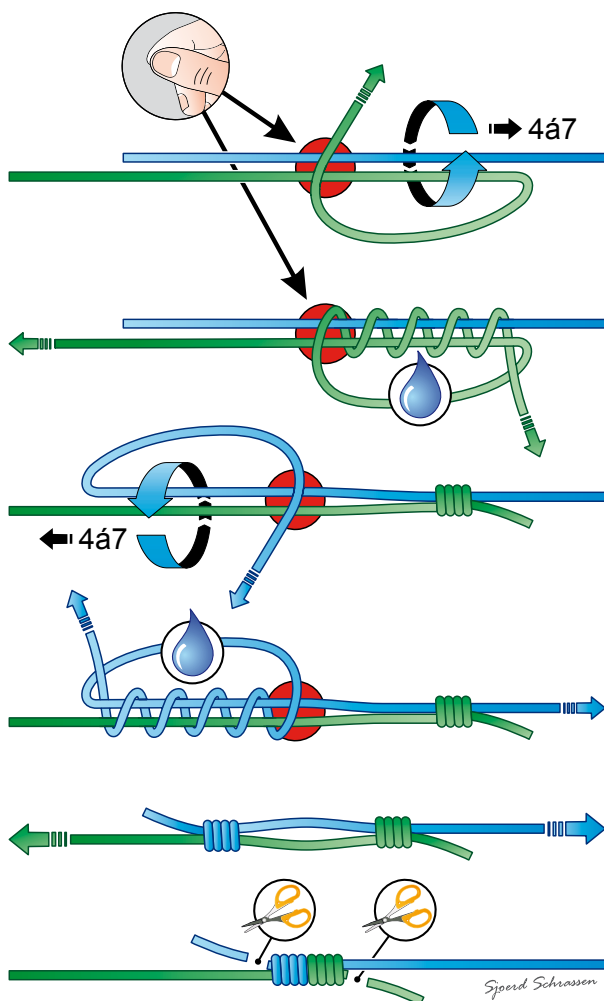
een gevlochten of nylon vislijn verbinden. Bij gevlochten lijnen aan wartel of haak echter altijd de vislijn een maal extra door het oogje halen. Het begrip dubbel kan soms verwarrend werken bij deze knoop. Er zijn namelijk ook gelijknamige versies van deze knoop waarbij het aantal wikkelingen om de lijn dubbel wordt uitgevoerd, maar dat terzijde.

In dit voorbeeld gebruiken we de Grinner knoop (zoals bij een voorslag) om twee lijnen van gelijke of ongelijke diktes aan elkaar te verbinden. Dit kan zowel van nylon naar nylon lijnen of van nylon naar gevlochten vislijnen. Bij zowel een voorslag als onderlijnmontage zou je deze knoop dus kunnen gebruiken. Wat er eigenlijk geknoopt wordt, zijn dus twee individuele Grinner knopen die in spiegelbeeld geknoopt naar elkaar toe glijden en eenmaal strak tegen elkaar aan de dubbele verbinding vormen.

Je legt de twee aan elkaar te knopen lijnen langs elkaar en start met de Grinner knoop. Maak met een lijn een lus en leg het uiteinde iets terug over de tweede vislijn. Neem de knoop op het fixatiepunt vast tussen duim en wijsvinger. Maak nu 4 tot maximaal 7 wikkelingen om de tweede lijn en door de gemaakte lus. Trek de knoop nu langzaam dicht. Voordat de knoop zicht vastzet deze even op de bekende manier bevochtigen en de knoop stevig dicht trekken. Eigenlijk doen we bovenstaand exact nog een keer met de andere lijn maar dan in spiegelbeeld.

Je neemt de tweede lijn en maakt met het uiteinde een lus. Het uiteinde leg je iets terug over de eerste lijn. Maak nu 4 tot maximaal 7 wikkelingen om de eerste lijn en door de gemaakte lus. Verder trek je de knoop dicht zoals zojuist met de eerste Grinner knoop.

Nu heb je twee Grinner knopen die tegenover elkaar staan en elkaars lijn vasthouden. Als je nu langzaam aan de twee hooflijnen trekt schuiven de twee Grinner knopen strak tegen elkaar aan en is de Dubbele Grinner knoop bijna klaar. Nog even de uiteinden kort trimmen en er kan weer gevist worden.

Sjoerd Schrasen

Zou je graag een andere sportvisknoop in het verenigingsblad terug willen zien? Mail dan de naam of beschrijving van deze knoop naar ahv@ahv.nl onder vermelding van 'Knopen onder de loep' en wie weet.

MELDING VISSTERFTE

Tijdens kantooruren 020 - 626 49 88
Buiten kantooruren Waternet 0900 - 93 94 – optie 1

ABONNEMENTEN

Versijnt vijf maal per jaar en wordt gratis toegezonden aan de leden van de vereniging. Adreswijzigingen, nieuwe abonnementen en correspondentie richten aan het kantoor van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging.

E-MAIL: ahv@ahv.nl

INTERNET: <http://www.ahv.nl>

OPENINGSTIJDEN KANTOOR: ma t/m vrij van 9.00 tot 17.00 uur (betalingen alleen mogelijk met PIN).

Het kantoor is ook telefonisch bereikbaar: 020 - 626 49 88.

ADRES AHV, Beethovenstraat 178, 1077 JX Amsterdam.

NL84 INGB 0000 5904 99

CONTRIBUTIE VISPAS INCLUSIEF AFDRACHT

Seniorleden (met ingang van het jaar dat je 18 jaar wordt) € 42,50

Juniorleden (met ingang van het jaar dat je 14 jaar wordt) € 28,50

Jeugdleden met VISpas (tot en met je 13e) € 18,00

Jeugdleden (tot en met je 13e) Gratis

Bedragen gelden bij automatische incasso en per Ideal-betaling. Bij betaling per factuur wordt de prijs verhoogd met € 2,50. Meer info over de contributie: www.ahv.nl

Jaar-, week- en dagvergunningen verkrijgbaar bij AHV, winkeliers en Amsterdamse Bos. Zie voor adressen pagina 2 van deze uitgave.

AANVULLENDE VERGUNNINGEN

Vergunning 3e Hengel: Via Ideal (www.ahv.nl) of afhalen op kantoor: € 35,-; per post € 37,50. Verkrijgbaar ook bij winkeliers (€ 2,50 extra).

Noodzakelijke bescheiden: AHV-VISpas

Geldig op alle wateren van de AHV m.u.v. de Vinkeveense en Proosdijer plassen.

Nachtverblijfpas AHV: Via Ideal (www.ahv.nl) of afhalen op kantoor: € 10,-; per post € 12,50. Verkrijgbaar ook bij winkeliers (€ 2,50 extra).

Noodzakelijke bescheiden: AHV-VISpas.

Kweekvijvers: Dagvergunning, € 12,50 (periode 1 sept. - 30 apr.).

Wilt u uw lidmaatschap opzeggen? Houd er dan rekening mee dat dit vóór 1 oktober moet gebeuren, schriftelijk of via email.

BOTENVERHUURDERIJEN

Nieuwe Meer, telefoon: 020 - 604 15 44 of 06 - 81 48 61 32

Het Twiske, telefoon: 075 - 684 48 90

Vinkeveen, telefoon: 0294 - 28 13 95 en 0294 - 29 34 73

De Wijde Blick, telefoon: 035 - 656 26 66

Westeinderplassen, telefoon: 020 - 657 01 15

REDACTIE: AHV Media Groep

Aan dit nummer werkten verder mee:

Ruben van Aëfst, Rik Beentjes, Nathalie van den Berg, Twan Braas, Martin van Haefen, Bart van Iterson, Gijs Nederlof, Jaap Que, Daan Rijpkema, Andres de Rouville, Marcel de Ruijter, Dennis Schmitt, Sjoerd Schrassen, Felix Sens, Herman Sentrop, Jacob Starreveld, Hyppo Wanders, Witvisser en Thijs de Zeeuw.

COVERFOTO: Samen met jou zijn wij de AHV!

GRAFISCHE VORMGEVING

Hyppo Wanders, x-hoogte, Utrecht. www.x-hoogte.nl

DRUKWERKVERZORGING

Drukkerij Groen

Advertentie exploitatie: AHV - ahv@ahv.nl

Overname van foto's, illustraties en gesigneerde artikelen is niet toegestaan.

Overname van niet gesigneerde gegevens is toegestaan mits duidelijk wordt

vermeld: Overgenomen uit 'AHV VISSSEN magazine', orgaan van de Amsterdamse Hengelsport Vereniging.

DENKEN ALS EEN VIS...

Ik hou van sportvisboeken. M'n oude boekenkast buigt langzaam door dankzij de bonte verzameling van boeken. Van Jan, Alijn, Joris en Luc. Ik heb ze allemaal gelezen uiteraard. De gezellige tijd komt er straks weer aan om de boel jaarlijks af te stoffen en door te bladeren. Sportvisboeken zijn tijdloos. Grappig is om terug te lezen hoe de sportvisserij zich evolueert. Pak het Groot Sportvissersboek van Jan Schreiner er maar eens bij, mocht je deze, als gelukkige, in je bezit hebben. Niet om Jan af te kraken, maar er is in veertig jaar heel wat veranderd. Hengels, molens, nylon en ga zo maar door. De techniek staat niet stil. Het wil niet zeggen dat de kwaliteit beter is geworden. De Hardy hengels van m'n vader gebruik ik nog steeds!

Eén ding is onveranderd gebleven. Dat waar het allemaal om draait. De vis. Een vis zal mee evolueren. Er vallen soorten af, er komen nieuwe soorten bij, maar aan het gedrag van een vis kunnen we niets veranderen. Die doet wat ie moet doen. De drie V's staan daaraan ten grondslag. Voedsel, voortplanting en veiligheid. Kun je daar je aasje tussen friemelen dan is succes gegarandeerd. We moeten dus denken als een vis! En nu komt het. Sinds kort is er een nieuw sportvisboek uitgebracht met als titel "Denken als een vis". De titel triggert mij enorm! Wat heeft de auteur te vertellen? Wordt het geheim ontrafeld? Is straks het aantal gevangen vissen niet meer te tellen? Zal mijn schepnet voor eeuwig zijn gedrenkt in visslijm?

Iets houdt me tegen waardoor ik het nieuwe boek nog niet op de plank heb staan. Ik ben namelijk niet zo'n roofvisser. Af en toe werp ik een Ondex door de polder en laat een Twister langs een kademuur zakken. Snoekbaarzen met de pen wil ook nog wel eens mijn aandacht trekken, maar over het algemeen zit ik vastgeroest in mijn visserij met af en toe een uitstapje. Dat maakt het boek niet minder interessant. De kaft spreekt mij enorm aan. Wat heeft die brute snoekenkop mij te vertellen? De titel is simpel maar wel geniaal! Ik wil me zelf verplaatsen in een vis en dat spreekt de titel uit. In het kader van bezuinigingen en andere prioriteiten ligt dit boek dus nog niet tussen Jan, Alijn, Joris en Luc. Een nieuwe vistas, onderlijnenmap en tien zakjes met haken hadden nu mijn voorkeur. Gereedschap gaat voor, maar ergens is dit boek dat misschien ook wel.

De auteur van het nieuwe boek, Juul Steyn is een gerespecteerd sportvisser, althans wat ik van hem zie en kan vinden op social media. En hij is een halve Amsterdammer, ook een pluspunt. En alle grote sportvissers komen uit Amsterdam. Punt! Ik ga het boek dus gewoon kopen. Ik wil ook voor als ik het nog niet dacht, denken als een vis...

Andres de Rouville

Meer van Andres? Andres de Rouville houdt al enige jaren een leuk blog bij. Surf eens naar linkerflanken.blogspot.nl en volg wekelijks zijn avonturen aan de waterkant. Zijn passie? Karpers en dan het liefst spiegels met een SKP-achtergrond, vandaar de titel 'linkerflanken'.

HET BEGIN VAN JOUW HENGELSPORT AVONTUUR

EXPERT IN MONTAGE & ADVIES FRONT-TROLLERS

Rien de Wolf is dé winkel voor hengelsporters. We zijn al jaren bezig om voor jou het neusje van de zalm op het gebied van hengelsport te verzamelen. Daardoor hebben we alles voor de gevorderde én de beginnende visser in huis.

Naast onze hengelsportafdeling hebben wij ook alle kennis en producten in huis voor jouw watersport- en kampeeravonturen!

RIEN DE WOLF V.O.F. Amsterdam
(GRATIS PARKEREN OP EIGEN TERREIN)

www.riendewolf.nl

